

1983 பிப்ரவரி 12]

## 5. அரசினர் சட்ட முன் வடிவு

கூட்டுவச் சங்கங்கள் சட்ட முன்வடிவு, 1980

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டமுன்வடிவு \*\* (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 45/1980) (ஆய்வுக்குழு திருத்தி அமைத்தவாறு) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

\*திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றிய சட்டத்தைத் திருத்தி, ஒருங்குபடுத்தித் தொகுப்பதற்கான இந்த சட்ட முன்வடிவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறேன்.

முதலாவதாக இந்தச் சட்ட திருத்தம், புதிய சட்டம் கூட்டுறவு நோக்கத்திற்கும், கொள்கைக்கும், மேம்பாடு அளிப்பதற்காகவும் இதுவே குறிப்பாக சொல்லப்படுகிற ‘ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு’, ‘கிக்கனமே சிறந்தது’, ‘ஒரு வருக்காகப் பலர், பலருக்காக ஒருவர்’ இதுபோன்ற தத்துவங்களின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் இருக்கின்றதா என்பதை ஆய்ந்து பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஜனநாயக நெறியிலே, ஜனநாயக முறையிலே இந்த நிர்வாகம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பது கூட்டுறவு கொள்கையின் அடிப்படையாகும். உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் கூட, கிராமங்களிலே, கிராம ராஜ்யம்தான் ஜனநாயகத் தொட்டிலாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது, கிராமங்களிலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அமைப்புகளிலே பயிற்சி பெறுகின்ற வாய்ப்பு ஜனநாயக ரீதியாக இருக்கிற நல்ல ஒரு வாய்ப்பாக அமையும். ஆனால் இன்றைய தினம் அப்படிப் பயிற்சி பெறுகிற வாய்ப்போ அல்லது மக்களுடைய வாழ்வு வளம் பெறுகிற வாய்ப்போ இல்லாமல், கிராம பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்ற நிலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. இந்தப் புதிய சட்டம் வந்து, பிறகு தேர்தல் வந்தால் ஜனநாயக நெறிப்படி, அங்கே இருக்கின்ற பினர்களே நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய இந்த சங்கங்கள் எல்லாம் மாறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்து

\*\*1982-ம் ஆண்டு மார்ச் 29 ஆம் தேதிய தம் அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1983 பிப்ரவரி 12]

என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த சட்டத்தை ஆய்ந்து பார்த்ததில், சொன்ன நோக்கத்திற்கும் இதிலே இருக்கின்ற சட்டவிதிகளுக்கும் முரண்பாடான கருத்துக்கள் பல்வேறு கிடைக்கின்றன. முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஜனநாயக ரீதியாக நிர்வாகம் என்பதற்கு ஒரு சம்மட்டி அடியாக இந்தச் சட்டம் அமைந்து இருக்கிறது என்று கூட நான் கருதுகிறேன். காரணம், பெரும்பான்மையான பிரிவுகளில் இந்த சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் அல்லது சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தர்கள் முடிவு எடுப்பதைவிட, மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள், பதிவாளர் அல்லது அவருடைய அதிகாரம் பெற்று இருக்கின்ற அதிகாரிகள்தான் இவர்களை எல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கின்ற விதத்திலே முழுமையாக இருக்கின்றது. ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே கூட இந்த நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் செய்த தவறுகளைக் கண்டிப்பதற்காக, நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரிகள் அந்த அதிகாரம் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆனால் எனோ இந்தப் புதிய சட்டத்தில் எல்லா பிரிவுகளிலுமே இந்த அதிகாரம் பூராவும் அந்த அதிகாரிகளுக்குத்தான் தரப்படுகிறது, என்பது எனக்கு புரியவில்லை. இதிலே ஜனநாயக ரீதியான கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது என்ற நோக்கத்தையும் சொல்லி அதிகாரத்தைப் பூராவும் அரசு அதிகாரிகளுக்கு கொடுப்பது எனக்கு விந்தையாகத் தெரிகிறது. நாம் கூட பார்த்து வருகிறோம். தந்தை பெரியாரை சொல்லுகிறோம். அவர்களுடைய கொள்கையைச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் செயல்படுத்துகிற நேரத்திலே அதற்கு மாறான முரண்பட்ட கருத்துகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிற காட்சிகளை அன்றாடம் பார்க்கிறோம். அதைப்போல வேதானோ என்னவோ இதிலும் இந்த அரசு இரட்டை வேடம் போடுகிறதோ என்று நான்கூட அஞ்சுகிறேன்.

இங்கே சொல்லுகிறோம். மத்திய அரசிலே அதிகாரங்கள் எல்லாம் குவிந்து கிடக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட சொல்லுகின்றபோது, ஏறத்தாழ மாநிலங்கள் (Glorified municipalities) 'குலோரிபைடு முனிசிபாலிட்டிஸ்' என்ற அளவிலே வளர்ந்து விட்டதே தவிர, முழுமையான அதிகாரம் பெறவில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைப்போலவே நான் சொல்லுகிறபோது, இப்போது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள், ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு, அதனுடைய மேல் அமைப்புக்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை விட, பதிவாளருக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் தான் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. நான் அஞ்சுவது எல்லாம் நாளைடவில் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துகிறபோது, ஏறத்தாழ கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

எல்லாம் ஒரு அரசுத் துறையாக, அரசினுடைய, ஒரு டிப்பார்ட்மென்டாக மாற்றிவிடுமோ என்று அச்சப்படுகிற விதத்திலே, இந்தச் சட்டம் அமைந்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

நான் நினைப்பதெல்லாம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சுயேச்சையாக தன்னிச்சையாக, அதனுடைய கொள்கையை, அந்தப் பகுதி மக்களுடைய வாழ்வுக்காக, மேம்பாட்டிற்கு இருக்க வேண்டுமே தவிர, அரசாங்கம் சொல்லுகிறபடி எல்லாம் செய்து வருகிற ஒரு நிர்வாகமாக இருக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். ஏற்கெனவே தனி அதிகாரிகள் பிடியிலே இன்றைக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் பூராவும் எவர்ச்சியில் இருந்து பின் வாங்கிவிட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. The English proverb is: Out of frying pan into the fire.

[முற்பகல் 11-00.]

அதேபோல் எப்படியோ தனி அதிகாரிகளிடத்திலேயிருந்து தப்பித்து கூட்டுறவு நிர்வாகம் ஜனநாயக ரீதியாக அமையப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சி ஒருபுறம் வருவதாக இருந்தாலும், ஆனால் இதிலே இருக்கிற சட்டப் பிரிவுகளின் அடிப்படையிலே பார்த்தால் மீண்டும் ஒரு பெரிய நெருப்பிலே இந்த இயக்கம் மாட்டிக்கொள்ளுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இதிலே இருக்கின்ற சட்டப்பிரிவுகளைப் பார்க்கின்றபோது உறுப்பினராக யார் வேண்டுமானாலும் சேரலாம் என்பது அங்கே இருக்கின்ற நோக்கத்திலே இதுதான், ஒப்பன் மெம்பர்கிப் என்பதுதான். இதிலேகூட சொல்லுகின்றபோது, யார் யாருக்கு தகுதியின்மை என்று சொல்கிற 23-வது பிரிவிலே, அதேபோல் எந்த ஒரு சங்கத்திலேயும், அந்தச் சங்கத்தை ஒத்த வியாபாரத்திலோ அல்லது பணியிலோ ஈடுபட்டவர்கள் உறுப்பினராகக்கூடாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்ற ஒரு சங்கத்திலிருந்து ராஜினாமா செய்த ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளாக மீண்டும் உறுப்பினராக ஆவதை தடைசெய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே அதேவகையான வேறு ஒரு சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருந்தால் இந்தச் சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது, ஒரே மாதிரியான சங்கமாக இருந்தால் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் வரிசையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உச்சியும், வின்சென்டும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இது மரபு அல்ல. அமைச்சர்கள் இடத்திலே உறுப்பினர்கள் உட்காரக்கூடாது என்பது ஒரு மரபாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ப. பொன்னுரங்கம்) : தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் அவர்களது இருக்கையில் அமரவும்.

[1983 பிப்ரவரி 12]

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தகுதியில்லாதவர்கள் உறுப்பினர்களாக ஆகக் கூடாது, தகுதி இல்லாதவர்கள் என்கே இருக்க வேண்டுமென்று தான் இப்போது பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக ஒத்த வியாபாரத்திலே இருப்பவர்கள் ஒத்தப் பணியிலே இருப்பவர்கள் உறுப்பினராக ஆகக்கூடாது என்று சொல்லி 23 1-இ என்ற பிரிவிலே இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லுகின்ற போது ஒரு விபரத்திற்காகச் சொல்கிறேன். கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையிலே ஒருவர் உறுப்பினராகலாம். யார் வேண்டுமானாலும் உறுப்பினராகலாம். என்று ஒருவர் பதிவு செய்து கொள்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் சிறு வியாபாரியாக இருக்கலாம். அல்லது ஒரு வெற்றிலைப் பாக்குக் கடையிலே இருக்கலாம். அங்கே இருக்கிறவர் ஒரு சோப்புக்கட்டி கூட அந்த வியாபாரத்திலே.....(குறுக்கீடு).

திரு. மி. வின்சென்ட் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் மட்டும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரிசையிலே உட்காரலாமா? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ப. பொன்னுரங்கம்): அமைச்சர் அவர்கள் உட்காருகிற இடத்தில்தான் உட்காரக்கூடாது என்று சொன்னார். அவர்கள் உட்கார்ந்து இருப்பது அமைச்சர்கள் இடம் அல்ல. (குறுக்கீடு). இது லீடர்ஸ் உட்காருகின்ற இடம், அப்போசிசன் லீடர்ஸ். ஆனால் நீங்கள் அமைச்சர்கள் உட்காருகின்ற இடத்திலே உட்கார்ந்தீர்கள், அதனால்தான்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே ஒரே பணி அல்லது ஒரே வியாபாரத்தில் சேர்ந்திருக்கிற ஒருவர் அதைப்போன்ற ஒரு நோக்கம் கொண்ட ஒரு சங்கத்திலே உறுப்பினராக ஆவதைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். நான் விளக்கத்திற்காக கேட்கிறேன் ஒரு கூட்டுறவு பண்டகசாலையிலே உறுப்பினராக ஆவதற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு சிறு வியாபாரத்திற்காக.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒரு சிறிய பிரச்சினை எழுந்தது. அது குறித்து நீங்கள் என்ன தீர்ப்புச் சொல்கிறீர்கள்? இதிலே பேட் பிரசிடென்ட்டாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய இடத்திலோ அல்லது வரிசையிலோ அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரிசையிலோ உறுப்பினர்கள் யாரும் உட்காரக்கூடாது என்று எந்த விதியும் கிடையாது. இதே உறுப்பினர்கள் கூட நாளைக்கு அமைச்சர்களாகக்கூட வரலாம். எனவே எந்த மதியும் இல்லை. ஒட்டு எடுக்கிறபோது அல்லது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை வருகிறபோது அவர்களுடைய இருக்கையிலே



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதே தவிர, அந்த இடத்திலே தான் உட்கார வேண்டும் என்றில்லை. மாறி உட்காரக்கூடாது என்றில்லை. இங்கேயிருக்கின்ற அமைச்சர்கள்கூட சில சமயங்களில் மாறி உட்கார்ந்து பேசுகிறார்கள். அப்படி மாறி உட்கார்ந்தால் ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. அதிலே ஒன்றும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன், தடை ஒன்றும் கிடையாது.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு மரியாதை, ஒரு மரபு உண்டு. அதனாலேதான் சொன்னேன். சட்டத்தைப் பற்றி இப்போது பேசவில்லை. அமைச்சர்களுக்கு உரிய மரியாதை தரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மரியாதை மனதிலே இருந்தாலே போதும். உட்காருகின்ற இடத்திலே வேண்டுமென்பதில்லை. அது பலருடைய உரிமையைப் பறிக்கும்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி இந்த ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, அப்படிப்பட்ட சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் கூட கூட்டுறவு சங்கத்திலே உறுப்பினராவதற்குத் தடைசெய்வது எந்த விதத்தில் பொருந்தும் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே, அவர்கள் இராசினாமா செய்து இருந்தால் அப்படி இராசினாமா செய்த காலத்தில் இருந்து ஓராண்டுக் காலம் ஆகவில்லையென்று கொன்னால், அவர் மறுபடியும் உறுப்பினராக தடை விதித்து இருக்கிறார்கள். இது ஏதோ உள்நோக்கம் தருவதாக இருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்பாவிட்டாலும் கூட அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு உறுப்பினர் மற்றொரு சங்கத்தில் உறுப்பினராவதைத் தடை செய்து இருக்கிறீர்கள். நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். ஒரே நபர் இரண்டு வேறு மாவட்டங்களில் நிலம் வைத்து இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவர் அந்த மாவட்டத்திலேயும், அவருக்குள்ள நிலத்தில் பம்ப்செட் போட கூட்டுறவுக் கடன் வாங்க விரும்பினால், அங்கேயும் உறுப்பினராகவேண்டும். அவர் ஏற்கெனவே மற்றொரு சங்கத்தில், மற்றொரு மாவட்டத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து, அங்கே கடன் பெற்று விட்டார் என்பதற்காக இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள நிலத்தின் பம்ப்செட் போட கடன் வாங்க வழிசெய்துகொள்ளும் வகையில் உறுப்பினராகும் வாய்ப்பை இந்தச் சட்டம் தடை செய்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, ஒருவர் இரண்டு இடத்தில் உறுப்பினராகிவிட்டால், அவர் இரண்டு இடத்திலும் உறுப்பின

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

ராக இருக்கும் தகுதியை இழந்துவிடுகிறார் என்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பதால் இது எப்படிப் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால், ஆங்காங்கு கொடுக்கப்படும் கடன் அந்தந்த நிலத்தின் பெறுமானத்தைப் பொறுத்துத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டத்தில் ஒன்றை நீங்கள் போட்டுக்கொள்ளலாம். ஒரு இடத்தில் தலைவராக இருக்கின்ற ஒருவர், மற்றொரு இடத்தில் நிர்வாக உறுப்பினராகவோ அல்லது தலைவராகவோ இருப்பதற்கோ தகுதியில்லை என்று வேண்டுமானால் போட்டுக் கொள்ளலாம். சாதாரண உறுப்பினராக ஆகி அவர் கடன் வசதி பெறக்கூடாது என்று கூறுவது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. அப்படிப்பட்ட பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும், அல்லது மாற்றம் செய்யப்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்தப் புதிய சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டால் ஏற்கனவே இரண்டு சங்கங்களில் கடன் பெற்று இருப்பவர்கள், இரண்டு சங்கங்களில் உறுப்பினராக இருப்பவர்கள், தங்களுடைய உறுப்பினர் தகுதியை இழந்து விடுவார்கள். அப்படிக் கடன் பெற்றவர்கள் உறுப்பினர்கள் இல்லை என்று நிலை வந்து விட்டால், அப்படிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து எந்த வகையில் கடன் நிலுவைகளை விரைவாக வசூலிக்க முடியும்? கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர் என்று சொன்னால், அவர் செலுத்த வேண்டிய கடன் நிலுவையை வசூலிக்க ரெவின்யூ ரெகவரி ஆக்ட் மூலம் கூட நடவடிக்கை எடுத்து வசூலிக்கலாம். ஆனால் சங்க உறுப்பினர் இல்லை என்று சொன்னால், அந்த நடைமுறைக்கு மாறாக, கோர்ட் மூலமாகத்தான் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி இருக்கும். ஆகவே, இது கூட்டுறவு முறைக்கு அப்பாற்பட்டது மட்டுமல்லாமல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிகச் செலவையும், காலதாமதத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்பதால் இதைக் கண்டிப்பாக சீர்தூக்கிப் பார்த்து, மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போர்ட் ஆப் மேனேஜ்மென்ட் கூட்டம் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது கூட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், உறுப்பினராவதற்கு ஒருவர் விண்ணப்பம் கொடுத்து, 30 நாட்களுக்குள் அந்த விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, முடிவு செய்யப்படவில்லையென்றால், 30 நாள் ஆனவுடனேயே அவர் உறுப்பினராகிவிடுகிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவு இருக்கின்றபோது, நிர்வாகக் குழு 3 மாத கால இடைவெளியில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கூட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னால், நிர்வாகக் குழு கூடி முடிவு எடுக்கும் முன்பே ஒருவர் உறுப்பினர் ஆகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இது ஒரு பொருத்தமற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எவர் ஒருவர் உறுப்பினராவதற்கு மனு கொடுத்து விட்டு, 30 நாளைக்குள் அதற்கான முடிவு சொல்லப்படவில்லை



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

யென்றால், அவர் ஆடோமேடிக்காக உறுப்பினராகி விடுகிறார் என்பதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு, ஒருவர் நிர்வாகக் குழுக் கூட்டம் முடிந்த அடுத்த நாளே உறுப்பினர் ஆவதற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்து, அவர் விண்ணப்பம் கொடுத்த ஒரு மாதம், அல்லது 2 மாதம் அல்லது 3 மாதம் நிர்வாகக்குழுக் கூட்டம் நடத்த முடியவில்லையென்றால், அவர் உறுப்பினராகிவிட முடியும். அவர் உறுப்பினராவதற்குத் தகுதியுடைவராக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, அது பற்றிய பரிசீலனை முடிவதற்கு முன்பே அவர் உறுப்பினராகி விடலாம். அந்தத் தகுதியை அவர் பெற்று விடுகிறார். இது எப்படிப் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பதை ஒப்புநோக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே 34(1) (i) என்ற பிரிவில் ஒருவர் தலைவராக இருப்பதற்கான தகுதிகளை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்கிறபோது, தமிழ் மொழியோ அல்லது வேறு எந்த மொழியோ எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த ஒருவர்தான் தலைவராக வரமுடியும் என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது, நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்தான் தலைவராக வரவேண்டும். ஏனென்றால், போடுகின்ற தீர்மானத்தை அவர் படிக்க, எழுதத் தெரிந்து இருக்க வேண்டும். மேலே இருந்து வருகின்ற கடிதங்களை, மனுக்களை படிக்கத் தெரிந்து இருக்க வேண்டும். ஆகவே, ஓரளவிற்கு எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர் தலைவராக வரவேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தால் மட்டும் போதுமா? பேசத் தெரிய வேண்டுமா, வேண்டாமா? ஒருவர் ஊமையாக இருந்தால் கூட, எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர் என்ற காரணத்தால் தலைவராக வந்துவிடமுடியும்.

\*ஊமை, உளருவாயன் எல்லாம் தலைவராக வந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதோடு, பேசத் தெரிந்தவராகவும் இருக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், குருடர்கள் பள்ளியில் படித்த சிலர் கூட, எனக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியும் என்று சொல்லி தலைவராகிவிடலாம். ஆகவே கண்பார்வையும் தெரிந்து இருக்க வேண்டும் என்று இதிலே இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நாம் சேர்க்காவிட்டால், பின்னால் நீதிமன்றத்தில் இதையெல்லாம் யெல்லாம் பற்றிச் சேலஞ்சு செய்கிறபோது இப்படிப்பட்ட வினாக்கள் எழுப்பப்படும் என்பதை முன்னெச்சரிக்கையாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அதைப்போலவே, இதிலே பல்வேறு இடங்களிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிற விதிகளைப் பார்த்தால் மீண்டும், மீண்டும் ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டதையே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

நிலையைத் தவிர்த்து, சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். முன் பிரிவுகளில் சொன்னவை இதற்கும் பொருந்தும் என்பதுபோலச் சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இன்னும் சுருக்கியிருக்கலாம். முன்னால் இருப்பதையே பின்னால் மீண்டும், மீண்டும் சொல்லியிருப்பது தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 34(4) (a) மற்றும் (b)களில் குறிப்பிட்ட விதிகளை 34(4) (c) (i), (ii) பிரிவுகளிலும் திரும்பத் திரும்பக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, 34(7) பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவர் இரு முறை தலைவராக இருந்தால் மீண்டும் தலைவராக வரக்கூடாது என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது எனக்கு மகிழ்ச்சி தான். என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு இதனால் வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகையால் அது நியாயமாகவும் தோன்றுகிறது. ஆனால்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ப. பொன்னுரங்கம்) : சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இது ஒரு பெரிய சட்ட முன்வடிவு. நிறைய பேசவேண்டியிருக்கிறது இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் பேசும்போது மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் அதிகாரிகளுக்குப் பல இடங்களில் அதிக அதிகாரம் தரப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சில இடங்களில், உதாரணமாக 34(1) போன்றவற்றில் கூறியதையே மீண்டும் மீண்டும் கூறியிருக்கிறார்கள் ரிப்பீட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம், வழக்கறிஞர், அன்பு சகோதரர் பழனியப்பன் அவர்கள் இன்னும் சற்று விளக்கமாக சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான். அது அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதால் சற்று விவரமாகச் சொல்ல வேண்டும். நான் இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கும் நோக்கம், இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டம் உழைப்பவர்களுக்கும் நலிந்த பிரிவினருக்கும் பயனளிக்கும் ஒரு சட்டமாக, அதிகாரிகளின் தலையீடு அதிகமாக இல்லாத ஒரு சட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சற்று விளக்கமாக, விரிவாகப் பேசுவதற்குத் தலைவரவர்கள் அவரைச் சிறிது நேரம் கூடுதலாகப் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1983 பிப்ரவரி 12]

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒரு பிரிவில் சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் மீண்டும் கூறியிருப்பதற்குப் பதிலாக முன்னால் சொன்னது இதற்கும் பொருந்தும்; இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வருவதற்கு முன்னால் இருந்தது இப்போதும் பொருந்தும் என்று ஒரே வாக்கியத்தில் சொல்லியிருந்தால் சுருக்கமாகவும் நன்றாகவும் இருந்திருக்கும். அதைப்போலவே ஒரு உறுப்பினரின் தகுதியை அல்லது நிர்வாக உறுப்பினரின் தகுதியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது இப்போது இருக்கிற நிலைமை இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வருவதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமைக்கும் பொருந்தும் என்று இருந்தால் போதும். அந்தவகையில் ஒரே வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். அதைப் போலவே 34 (7)-ல் ஒருவர் இரண்டுமுறை கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தலைவராகப் பணியாற்றினால் மீண்டும் ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கத் தகுதியற்றவர் ஆகிறார். ஒரு வகையிலே அதை நான் வரவேற்கக் கூடியவனாக இருக்கிறேன். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அது பொருந்துமா? குறிப்பாக ஒருவர் இரண்டு முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னால் மீண்டும் வரக் கூடாது என்று சொல்ல முடியுமா? அதைப் போன்று அமைச்சர்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா? அதைப் பற்றி நாம் சற்று யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இரண்டு முறை தலைவராக வந்த ஒருவர் மீண்டும் தலைவராக வரக் கூடாது என்றால் சில சிறந்த வல்லுநர்களை இழக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது, அது சரியான ஒரு நடைமுறை அல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்காகவோ அல்லது மற்றவர்களுக்காகவோ நான் சொல்லவில்லை.

அடுத்து, இந்தக் சட்ட முன் வடிவிலே 36-வது பிரிவிலே தகுதியின்மை (டிஸ்குவாலிபிகேஷன்) பற்றி ஒரு இடத்திலே சொல்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது, இதிலே ஒரு தவறு நடைபெற்றால் அவர் மீண்டும் அந்தச் சங்கத்திலோ அல்லது கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த வேறு எந்தச் சங்கத்திலோ, எப்பொழுதுமே உறுப்பினராகவோ, நிர்வாகஸ்தராகவோ இருக்கவே கூடாது என்று இருக்கிறது. கொள்கை ரீதியாக இதை ஒப்புக் கொண்டாலும், ஏனென்றால் தவறு செய்தவர்கள் மீண்டும் இதிலே இருக்கக் கூடாது என்பது நியாயம் தான். ஆனால் இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாக வந்து விடுமோ என்றும் நான் அச்சப்படுகிறேன். ஏனெனில் ஒரு தவறுக்கே இரண்டு தண்டனை விதித்தது போல் ஆகிவிடக் கூடாதே என்பதற்காகத் தான். டிஸ்குவாலிபிகேஷன் என்பது

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

ஒரு தண்டனையாகவும், செய்த குற்றத்திற்கு வழங்கப்படும் தண்டனை இரண்டாவது தண்டனையாகவும் சேர்ந்து ஒரு குற்றத்திற்கே இரண்டு தண்டனையாக ஆகி விடுமோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். இதற்கான பதிலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கும்போது அளித்திட வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து 48 (6) என்ற பிரிவிலே, இந்த நிர்வாகக் குழு இருக்கிறதே அது ஏதாவது தவறு செய்தால், நிர்வாகக் குழு சாதாரணமாக ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம், முதலானவை கொடுப்பது வருவது போன்ற பல்வேறு பணிகளைச் செய்து வருகிறது. அது தவறு செய்தால் 500 ரூபாய் வரை அபராதம் விதிப்பது என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகக் குழுவிற்குப் பதிலாக, அரசு அதிகாரி ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிசர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் பணியாற்றுகிறபோது, அவர் ஏதாவது தவறுகளைச் செய்தால், அவருக்கு இது பொருந்துமா என்று கேட்டால், அவர்களுக்கு இது பொருந்தாது என்று சொல்லியிருக்கிறது இந்தச் சட்டப்பிரிவு. இது நியாயமா? தவறுகள் யார் செய்தாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவது என்று சொன்னால், நியாயம், அதிகாரிகளுக்குக் கிடையாது என்று சொன்னால் அது எப்படி?

இதிலே குறைந்த அளவு அனுபவம் உள்ள நிர்வாகக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவர், நாமினேஷனிலும் வந்திருக்கலாம். அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் தவறு செய்கிறார் என்றால், அவருக்குத் தண்டனை உண்டு. வேண்டும் என்றே அவர் செய்யப் போவதில்லை. தெரியாமல், அனுபவம் இல்லாததால் செய்து விட்டால், அந்தக் குற்றத்திற்குத் தண்டனை உண்டு, ஆனால் ஏற்கெனவே பயிற்சி பெற்ற, அனுபவம் பெற்ற அதிகாரி, அதே பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டு அந்தத் தவறைச் செய்தால் he shall not be punished அவருக்குத் தண்டனை கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறீர்கள், அது எப்படிப் பொருந்தும்? எப்படி முறையானதாகும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இதனை மாற்ற வேண்டும். யார் தவறு செய்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே, நிதி உதவி வழங்குகிற இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், எப்படி எப்படியெல்லாம் அதனை வழங்க வேண்டும் என்பதை அதனுடைய மேல் அமைப்புகள், அதாவது பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் ரிசர்வ் பேங்க் போன்றவைகள் தான் ஒழுங்குப் படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இருக்கிறது. ஏனெனில் அந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக எத்தனை சதவீதம் கடனை எப்படி, எந்த வழிகளில் கொடுக்க வேண்டும், அதனை எப்படி வசூலிக்க வேண்டும், அதற்கு எவ்வளவு வட்டி வசூலிக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு வகைகளிலேயும் பார்த்துத்தான் ரிசர்வ் வங்கி



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

அதற்கான ஒழுங்கு முறையை ஒழுங்கு படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் புதிய சட்டத்திலே, அந்த பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூஷன் எனப்படும் ரிசர்வ் வங்கி மாதிரி அல்லாது, அரசினுடைய பதிவாளர்கள் என்னச் செய்யச் சொல்கிறார்களோ, அதன் அடிப்படையிலேயே விநியோகிக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

பதிவாளர்கள்தான் அதனை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும்? பதிவாளர்கள் வேண்டுமானால் மேற்பார்வைகள் செய்து தேவைப்பட்ட கைடு லைன்சு (Guide licence) களை வழங்கி அதனைப் பின்பற்றச் செய்யலாமே தவிர, அவர்கள்தான் அதனை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்பது எப்படிச் சரியாகும்? உதாரணமாக ஏழை மக்கள் அதிகமாக வசிக்கிற பகுதிகளில் கடன் உதவி பெற, சில கூட்டுறவு வங்கிகளில் அதிகமான அளவு நகைகளின்மீது கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்கிறார்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவாகும்போது, பதிவாளர்கள், எங்களுடைய கொள்கை அதன் அடிப்படையில் இல்லை, ஆகவே நகைகள் மீது கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால், அங்கே பணவசதி இருந்தாலும் கூட மக்களுடைய தேவை இருந்தாலும் கூட, உறுப்பினர்களை கொண்ட அந்தப் பேரவை ஒப்புக்கொண்டு கேட்டுக்கொண்டால் கூட, பதிவாளர்கள் விரும்பாவிட்டால் அப்படித் தரமுடியாத சூழ்நிலை உருவாகலாம். இதனால் சங்கத்தினுடைய வளர்ச்சியும், அதன் நற்பெயரும் கெடக்கூடிய சூழ்நிலையும் உருவாகலாம்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் அந்தப் பதிவாளருக்குத் தேவையில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே, 72-வது பிரிவிலே சொல்கிறபோது, சங்கத்தினுடைய அசையும், அசையாச் சொத்துக்களை, எப்படிப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதைப் பதிவாளர் முடிவு செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. நான் இப்போது கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, சங்கத்திற்குச் சொந்தமான அசையும், அசையாச் சொத்துக்களை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது அவசியம்தான். டெலிபோன்களைக் கூட அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று கோர்ட்டுக்கு இழுக்கிற அளவுக்குப் போய், அந்த நீதிமன்றம்தான் இது ஒன்றும் அவ்வளவு பெரிய குற்றம் இல்லை என்று சொல்லி விடுதலை செய்கிற நிலைமைகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். இவைகள் எல்லாம் தனியார்களுக்குத்தானே தவிர, அரசு அதிகாரிகளுக்கு இல்லை. அரசு அதிகாரிகள், ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள், எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபிசர்கள் அனுபவிக்கிற முறை இருக்கிறதே, அது பயங்கரமானது. அவ்வளவு

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

அதிகாரங்களை அவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் எந்தப் பொருளை வேண்டுமானாலும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்த முடியும். யாரும் கேள்வி கேட்க மாட்டார்கள்.

ஆனால், இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில், சங்கத்தினுடைய அசையும், அசையாச் சொத்துக்களை என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர்கள் தீர்மானிக்கக் கூடாது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழு இருக்கிறது. அதுவே முடிவு செய்யட்டும். அதிகாரிகளுக்குக் கண்காணிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. குழு செய்யும் முடிவுகளில் ஏதாவது தவறு இருக்குமேயானால், முறைகேடு இருக்குமேயானால், அப்பொழுது வேண்டுமானால் அதிகாரிகள் தலையிடலாமே தவிர, எல்லா நடைமுறைக் காரியங்களிலும், பதிவாளர்கள் தான் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு முறையானதாக, ஜனநாயகத்திற்கு ஒப்பானதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து இங்கே ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பிரிவுகளில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், நிர்வாகம் திறம்பட நடைபெறுகின்றது என்று சொன்னால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல. அங்கே வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள்தான் பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இதுவரை இருந்த நிலையினைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப் புறங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் அந்தந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான வேலையாட்களை ஆங்காங்கே உள்ள நிர்வாகமே அமர்த்திக் கொள்ளும். அப்படி அவர்களே அமர்த்திக் கொள்கின்ற காரணத்தால் நிர்வாகத்திற்குப் பணிந்து அவர்கள் வேலை செய்கின்ற வாய்ப்பு இருந்தது. மேலும், அவர்கள் அந்தந்த ஊரிலேயே இருப்பதால், அங்கே இருக்கின்ற பொது மக்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் மிகச் சிறப்பாக அந்தச் சங்கம் எப்படிப் பயன்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பயன் ஏற்படுகின்ற வகையிலே, மக்களின் எதிர்கால வாழ்வினை நிச்சயமாக வளர்க்கின்ற வகையிலே இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தந்தையார் கூட கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் முப்பது ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினார்கள் என்பது மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றியதன் காரணத்தால் அவர்களுக்கு நல்ல பெயரும் இருந்தது. அந்த 30 ஆண்டுக் காலத்திலே பண வசூலைப்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

பொறுத்தவரையிலே ஏலம் போடுகின்ற நிலைமையே இல்லாமல் பணத்தை வசூல் செய்து கொடுத்தார்கள். அவ்வாறு பணியாற்றி பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இனிமேல் அப்படி சின்சியராக ஆங்காங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் பணியாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்படுமோ என்று ஐயப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இப்போது வந்திருக்கின்ற புதிய சட்ட முன்வடிவிற்படி மாவட்டம் அல்லது மாநில அளவிலே கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்களை நியமனம் செய்கின்ற அதிகாரம் கொடுக்கப் படுகின்றது. மேலும், ஊழியர்களை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்கின்ற அதிகாரம், முடிவாக வேலை நீக்கம் செய்கின்ற அதிகாரம் ஆகியவை எல்லாம் மாவட்ட, மாநில அளவிலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது நிச்சயமாகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய வளர்ச்சியைத் தடுப்பதாகும். மேலும், கூட்டுறவுச் சங்கத்தினுடைய நிலைமையை மிகவும் கேலிக்கூத்தாக ஆக்கக்கூடிய சூழ்நிலையினை உருவாக்கும். அவற்றின் தலைவர்கள் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே நடத்தாமல் இருப்பது ஒரு பக்கம். ஆனால், பணியாற்றுகின்றவர்கள் அந்தந்தப் பகுதி மக்களாக இருந்தால் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்க முடியும். ஆனால், இப்படி மாவட்ட, மாநில அளவிலே அவர்கள் நியமிக்கப்படுவதன் காரணத்தால் அவர்கள் என்னதான் பணியாற்றினாலும் இன்னும் ஓராண்டு அல்லது இரண்டாண்டுகளிலே வேறு இடத்திற்கு அனுப்புவார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதன் காரணத்தால் அவர்களுடைய பணி சிறப்பானதாக இருக்காது என்பதோடு கூட்டுறவு இயக்கங்கள் நிச்சயமாக வளராமல் போகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, நியமனம், வேலை நீக்கம், கண்காணிப்பு ஆகியவற்றை எல்லாம் அந்தந்தச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

வேண்டுமானால், நல்ல சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்வது, தகுதியை நிர்ணயம் செய்வது ஆகியவற்றை மாநில, மாவட்ட அளவிலே வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றாலும் அவற்றின் நிர்வாகஸ்தர்கள் குறைந்த அளவே சம்பள உயர்வு கொடுப்பது, சம்பளங்களை உயர்த்தாமலே இருப்பது போன்ற நிலைமைகள் குறித்து அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே கூட அப்படிப்பட்ட சங்க ஊழியர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது, சங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான தொகை கொடுப்பது ஆகியவை அந்தந்தச் சங்கங்களின் பொறுப்பிலேயே இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கலாம்.

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

ஆனால், அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு முழுமையாக சங்கத்திற்குத்தான் இருக்கவேண்டும். அதனை எடுத்துவிட்டால் சங்கம் இயங்க கடினமாக இருக்கும்.

‘காமன் கேடர்’ Common Cadre பதவிகளைப் பொறுத்த வரையில் தகுதியை வேண்டுமானால் பொதுவாக நிர்ணயிக்கலாம். ஆனால், நியமனம் செய்வது, தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்வது, கண்காணிப்பு செய்வது ஆகிய அனைத்தும் சங்கத்திற்குத்தான் இருக்கவேண்டும். அவரவர்களே செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

76-ஆம் பிரிவிலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தச் சங்கத்திலே உள்ளவர்கள் மீது ஏதாவது புகார் இருந்தால் உடனடியாக தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யலாம் என்று இருக்கின்றது. (Even a false complaint before the Police) என்ற நிலைமை ஆகிவிட்டால் என்ன ஆகும்? வேண்டும் என்றே சங்கத்திலே இருப்பவர்கள் மீது, ஒழுங்காக வேலைசெய்கின்ற ஊழியர் மீது கூட உண்மைக்கு மாறான புகாரை எழுதி போலீஸ்லே கொடுத்துவிடுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே, புகார் என்ற ஒரே அடிப்படையில் அதுபற்றி விசாரிக்கப்படாமல், தகுந்த ஆதாரமில்லாமல், அதுபற்றி ஆராய்ந்து பார்க்காமல் அவரைத் தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யலாம் என்பது மிகப் பயங்கரமான ஒன்று. இந்த 76-வது பிரிவே மிகவும் கொடுமையானதாக இருக்கின்றது. புகார் இருக்கின்றது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஒருவரைப் பணிநீக்கம் செய்வது, தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்வது என்பது மோசமான சூழ்நிலையினை உருவாக்கிவிடும். அந்தச் சங்கத்திலே இருக்கின்ற நிர்வாகத்தினர் அது ஒரு தவறான புகார் என்று எண்ணி அப்படி நீக்கத் தேவையில்லையே என்று கருதினால்கூட புகார் கொடுக்கப்பட்டவர் வேலையில் இருக்கமுடியாது என்ற பயங்கரமான நிலைமை இருப்பது சரியல்ல. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு கடுமையாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு பதிவாளர் ஒரு தாக்கீது அனுப்பினால் உடனே வேலை நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வார்கள் அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள். இது முறையற்றது.

They must implicitly obey the order. உத்தரவுகளை உடனடியாக நிறைவேற்றுகிற நிலையில் சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

முக்கியமான கருத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இருக்கிற 1961-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் சொல்கிறேன். அப்போது அரசாங்கம் அல்லது ரிஜிஸ்ட்ரார் அனுப்புகிற உத்தரவுகளில் ‘லாபுல் ஆர்டர்ஸ்’ (Lawful orders) என்ற வார்த்தைகள் இருந்தன. நியாயப்படியான, சட்டப்படியான உத்தரவுகள், ஆணைகள் வந்தால்தான் சங்கம் நிறைவேற்ற



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

வேண்டும் என்று தெளிவாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது இருக்கிற சட்டத்திலே 'லாபுல்' என்ற வார்த்தை காணவில்லை. நான் தீவிரமாகத் தேடிப் பார்த்தேன் அந்த வார்த்தை கிடைக்க வில்லை 'லாபுல்' இல்லாத, சட்டப்பூர்வம் இல்லாத, சட்டத்திற்குப் புறம்பான உத்தரவுகளை ரிஜிஸ்ட்ரார் அனுப்பலாம். அப்படி அனுப்பினால் கூட சங்கம் கண்முடித்தனமாக பின்பற்றி ஆக வேண்டும். இதுதான் இந்தப் புதிய சட்டத்தில் இருக்கிறது. அது முறையானதாகத் தெரியவில்லை. பழைய சட்டத்திலே 'லாபுல்' என்ற வார்த்தையை எவ்வளவு திறமையாக போட வேண்டுமோ அவ்வளவு திறமையாக சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு திறமையாக நாம் அதை சேர்க்க வேண்டும். அதை திறமையாக இப்போது எடுத்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் இது ஒரு மோசமான நிலைமையை உருவாக்கும். சாதாரண போலீஸ் கம்ளைண்டுக்கு கூட அப்படிப்பட்ட நிலைமை வரலாம்.

இன்னொரு வேடிக்கை. ஒருவேளை சங்கங்கள் அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்யவோ, பணி நீக்கம் செய்யவோ அல்லது தொடர்ச்சியாக பணி நீக்கம் செய்து அந்தக் காலக் கெடுவிற்கு அப்பறம் கூட தொடர்ந்து பணி நீக்கம் செய்யவோ விரும்பவில்லையென்று சொன்னால் அந்தக் கூட்டுப் பதிவாளரே நேரடியாகப் பணி நீக்கம் செய்து விடுவார் என்று 77, 78 பிரிவுகளிலே சங்கம் விரும்புகிறதோ இல்லையோ பதிவாளர் விரும்பினால் கூட பதவி நீக்கம் செய்து விடலாம் என்று இருக்கிறது. சங்கத்தினுடைய சுயேச்சையான அதிகாரத்தை இது கெடுப்பது ஆகும். இது முறையானது அல்ல என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அது கூடாது.

அடுத்து பிரிவு 80-ல் சங்கத்தினுடைய வரவு செலவு கணக்குகள் தணிக்கையைப் பற்றி இருக்கிறது. அதிலே எவ்வளவு காலத்திற்குள் தணிக்கை செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லை. அப்படி ஒரு ஏற்பாடு கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். காலக்கெடு இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக இந்த ஆண்டு கணக்கு குறைந்த பட்சம் அடுத்த ஆண்டுக்குள் தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் இந்த ஆண்டு கணக்கை 5 ஆண்டு கழித்துக்கூட தணிக்கை செய்து கொள்ளலாம் என்பது போல் இருக்கிறது. அது முறையானது அல்ல. Companies Act ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த கம்பெனில் ஆக்ட் பிரிவு இதற்கு பொருந்துமா என்பது வேறு விஷயம். ஒப்பு நோக்குவதற்கு வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். அதில் 15 மாதத்திற்குள் அந்த ஆண்டு வரவு செலவு கணக்கை சரிபார்க்க வேண்டும் என்று தெளிவாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் அந்த ஆண்டு வரவு செலவு கணக்கு அடுத்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டும். சில நேரங்களில் தணிக்கை செய்யப்பட்டதற்கு பிறகுதான் சங்கத்திலிருக்கின்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற தவறுகளை, ஊழியர்கள் மீதான தவறுகளை கண்டு பிடிக்க முடியும். ஆகவே ஒரு காலக் கெடு இருந்தால் ஒழுங்கினங்களை தடுக்க முடியும். பழைய காலக் கட்டங்களிலே காலம்

[திரு. கு. பர. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

கடந்து போய் தணிக்கை செய்வதால் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முடியாத நிலைமை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் உருவாகக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

88-வது பிரிவிலே இந்தக் குழுவை கலைப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே சொல்லுகிறபோது நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி எந்த ஒரு உத்தரவுக்கும் அல்லது அறிவுரைக்கும் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறபோது அல்லது நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறபோது அந்தச் சங்கங்களை உடனடியாக கலைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதுதான் மிகவும் கொடுமையானது என்று கருதுகிறேன். அதில் Lawful என்கிற வார்த்தையை விட்டு இருக்கிறார்கள். அது மீண்டும் பொருத்தப்பட வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அது முறையாக இருக்கும்.

நிதியுதவி அளிக்கின்ற சங்கங்களின் கடன் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் நிலுவையில் இருந்தால் அல்லது நிதியுதவி அல்லாத மற்ற சங்கங்களுக்கு 70 சதவீதத்திற்குக் கடன் நிலுவையிலிருந்தால் அவைகளைக் கலைத்துவிடலாம் என்ற ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. நான் இது தொடர்பாக சொல்லவிரும்புவது, அரசாங்கம் மக்களிடத்தில் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக சில நேரங்களிலே உறுதி மொழிகளை தாறுமாறாக அள்ளி வீசுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது. அப்படிச் சொல்லுகிறபோது கடன்களை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்கிறோம், நீங்கள் இப்போது கட்ட வேண்டாம் என்று எல்லாம் விளம்பரங்கள் வந்து விடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை மக்கள் கடனை திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத சூழ்நிலை அரசாங்கமே வலுவிலே உருவாக்கக்கூடிய நிலையை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அந்தக்கடனை திருப்பிக் கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மறக்க வைத்து விட்டு இங்கே அந்த சங்கங்கள் 60 சதவீதம் 70 சதவீதம் நிலுவையில் இருந்தால் அந்த சங்கங்களை கலைத்துவிடலாம் என்ற சட்டப் பிரிவு போட்டு இருப்பது பொருத்தம்தானா? ஒன்று, அப்படி நிலுவையில் இருந்தால் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்துக்கு ஏற்ப இருக்கிறது. எனவே அதைக் கலைக்க வேண்டியது இல்லை என்பதற்கான ஒரு அடையாளம் இதில் இருக்கவேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

ஒருவேளை ஒரு சங்கத்தின் நிர்வாகத்திலே ஒரு தலைவர் மெத்தனம் காட்டினார் அல்லது அவர் பொறுப்பாக நடந்து கொள்ளவில்லை, அவர் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கருதுவார்களேயானால் அந்த சங்கத்தையே கலைப்பதை விட அந்தத் தலைவரை தள்ளுங்கள் அதுதான் முறையாக இருக்கும். நெருக்கடிக்கு காரணமான அந்தத் தலைவர் சரியாக இல்லை என்றால் அந்தத் தலைவரைத் தள்ளுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். சங்கத்தைக் கலைப்பது என்பது



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது சட்டப்பிரிவுகள் ஏற்படுத்த இருப்பது சங்கத்தை எப்படிக்கலைக்கலாம் என்பதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பதைப் போல் இருக்கிறது, அது கூடாது.

89-வது பிரிவில் சங்கத்தைக் கலைத்த பிறகு நிர்வாக அதிகாரிகளாக தனி அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தெந்த கட்டங்களிலே நியமனம் செய்யலாம் என்று விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த நிர்வாகக் குழுவினுடைய காலக்கெடு முடிந்துவிட்டால் அல்லது அத்தனை பேர்களும் ஒட்டு மொத்தமாக ராஜினாமா செய்தால் அல்லது எவர் ஒருவர் ராஜினாமா செய்தாலே அங்கே போதுமான எண்ணிக்கையில்லாமல் குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கை இல்லை என்று கருதப்படுகிற நேரத்திலே அல்லது சில காலகட்டத்திலே தனி அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வருகிறபோது உடனடியாக மறுதேர்தல்கள் நடத்தலாம் என்ற எண்ணம்தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் போதும் தனி அதிகாரிகளை நியமித்து விடலாம் என்ற முறையிலே இருக்கக்கூடாது. சில Extreme condition களில்தான் தனி அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். வேறு வழியில்லை என்றால்தான் தனி அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமே ஒழிய கிடைத்தால் போதும் சந்தர்ப்பம், தனி அதிகாரிகளைப் போட்டுவிடலாம் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. காரணம் தனி அதிகாரிகள் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆறு மாதம், ஆறு மாதம் என்று நீட்டித்துக் கொண்டே போய் 5 ஆண்டுகள் வரை கூட இருப்பார்கள். ஆகவே ஏதோ ஒரு உத்தரவைப் போட்டு அந்த உத்தரவை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லி உடனே சங்கத்தைக் கலைத்துவிட்டு மறுநாளே தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு 5 ஆண்டுகளுக்குத் தன்னிச்சையாக ஐன்றயாக இயக்கத்திற்கு மாறான முறையிலே செயல்படக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

151-வது பிரிவிலே தனக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற ஒரு பணியாளருக்கு வேலையிடுவதைப்போல் சங்கத்தையும் வேலைக்காரராகப் பதிவாளர் பயன்படுத்துகின்ற நிலைமை உருவாகிறது. கூட்டுறவு சங்கம் அரசின் பதிவாளருக்கு வேலைக்காரரைப்போல் ஆகிவிடக் கூடாது. எல்லாவற்றிலும் பதிவாளருக்குக் கீழ்ப்படிந்து பதிவாளருக்குப் பணியாளராக சங்கத்தினை மாற்றுவதைப் போன்ற ஒரு தோற்றத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடாது. சங்கங்களுக்கு என்று சுயேச்சையாக சில காரியங்கள் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அல்லது 151-வது பிரிவை எடுத்துவிட்டால்கூட நல்லதுதான், அதிலே ஒன்றும் பாதகம் இல்லை.

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1983 பிப்ரவரி 12]

அடுத்து 158-வது பிரிவின்படி சங்கத்தினுடைய ஊழியர்கள் தவறுகளைச் செய்துவிட்டால் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தான் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே ஒரு பிரிவு என்ன சொல்லுகிறது என்றால் நேரடியாகப் பதிவாளர்கூட தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இப்படி இருப்பது பொருத்தமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

181-வது பிரிவிலே எப்படிப்பட்ட அறிவுரையை வழங்க வேண்டுமென்று தெளிவாக இல்லை. பதிவாளர் தன்னிச்சையாக எந்த ஒரு அறிவுரையையும், எந்த ஒரு ஆணையையும் பிறப்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த ஆணை சரியா தவறா என்பதைக்கூட பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 181-வது பிரிவு தங்களுடைய செளகரியத்திற்காக ஏற்படுத்திக்கொண்ட பிரிவு. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஆணை பிறப்பித்தார் என்றால் அது சரியா தவறா என்பதைக்கூட பார்க்காமல் அதை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லி அதற்காகச் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தை கலைப்பதற்கு என்றே இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு அவசியமற்றது, மட்டுமல்ல ஆபத்தானது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புதியதாக ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அல்லது சங்கத்தின் நோக்கங்களை மாற்றியமைத்து உப விதிகளைத் திருத்தம் செய்வதாக இருந்தாலும் பதிவாளருக்கு அனுப்ப வேண்டும். 11(3)-வது பிரிவின்படி திருத்த உப விதிகள் போடப்படுகிறபோது அதிலே சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய கொள்கைக்கு முரணாக அல்லது புறம்பாக திருத்தம் ஏதாவது இருந்தால் அதை மறுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் கேட்க விரும்புவது, கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய கொள்கைகள் என்ன என்ன என்பதற்கு ஏதாவது விளக்கம் எங்கேயாவது இருக்கிறதா? இன்ன காரணத்தினாலே உப விதிகளின் திருத்தங்களை நாங்கள் ஏற்க மறுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அதே நேரத்திலே கொள்கைகள் என்ன என்பதை வரையறுக்க வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டியில் போடுகிறபோது அதற்கான விளக்கம் தேவையில்லை என்றும் விட்டுவிடுகிறோம் என்றும் ஒரு வாக்கியம் கூட நான் படித்தேன். நான் விரும்புவது இந்தக் கொள்கைக்கு முரணாக என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறபோது அது என்ன கொள்கைகள் என்று தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சங்கத்திலே மின் வசதிகள் போன்ற மின் சாதனங்களை உறுப்பினர்களுக்கு கடனிலே வாங்கித் தருவது என்று ஒரு நோக்கம் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதே நேரத்தில் சிக்கனம் தான் இந்தக் கூட்டுறவு கொள்கை என்பதையும் நாம் அறிவோம். மின்விசிறி



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

என்பது கூட ஒரு ஆடம்பர பொருள், எனவே சிக்கனம் இல்லை; எனவே கூட்டுறவு நோக்கத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது என்று ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்து விடலாம். அந்த உத்தரவு 181-ஐக் கூட கட்டுப்படுத்தும். அப்படி போட்டுவிட்டால் அதை நிறைவேற்ற மறுக்கிற சங்கத்தை அரசு கலைத்துவிடலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு முரணான சூழ்நிலை இதில் உருவாகிறது.

19, 20 பிரிவுகளில் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் மாவட்ட அளவில், இன்னும் மேல் அளவில் இருப்பதாக காட்டுகிறார்கள். நான் நடைமுறையில் சொல்கிறேன். மாவட்ட அளவிலே என்றால் அவர்களுடைய பணி என்னவாக இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற சட்டத்திலே கூட அதனுடைய பணி என்ன தான் என்பதைத் தெளிவாக்கவே இல்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு முக்கியமான கருத்தை கூற விரும்புகிறேன். பதிவாளர் என்பவர் பார்வையாளராக, மேற்பார்வையாளராக இருக்கலாமே தவிர அவரே அதிகாரம் செலுத்துகிற நபராக இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் விரும்புகிறேன். அரசு தலையீடு ஆகிவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன். சிலபேர் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளாக வருகிறவர்கள் முறையாக நிர்வாகம் தெரிந்து நடத்துகிறார்கள்; சில நேரங்களில் அவர் ஒரு பலகினைமான அதிகாரியாக இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டால் அரசாங்கத்தினுடைய ஏவல்களுக்கு ஆளாகி எந்த சங்கத்தையும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கலைப்பதற்கும் அல்லது எப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளையும் பிறப்பிப்பதற்கும் அல்லது எந்தச் சங்கத்தையும் தனி அதிகாரியுடைய நிர்வாகத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கும், வாய்ப்புகள் இந்த புதிய சட்டத்தில் மலிந்து இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாக்கப்படுகக்கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குஜராத் திலே இருக்கிற ஆனந்த் நிறுவனம்பற்றி சொல்கிறபோது, கமிட்டியிலே கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடு எள்ளளவும் இருக்கக்கூடாது; சுயேச்சையாக இருந்தால் தான் கூட்டுறவு இயக்கம் சிறப்பாகச் செயல்படும்; அது மக்களுக்கு பயன்படுகிற அளவிற்கு இருக்கும்; அது அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக ஈரோட்டில் அமுல் பேட்டர்னில் அந்த சொசைட்டி ஆரம்பிக்கிறபோது, குஜராத்திலிருந்து அதிகாரிகள் வந்து அதில் வல்லுநர்களாக துணை புரிந்திருக்கிறார்கள் என்றும், பிறகு அங்கேயிருந்து அவர்கள் விலகி சென்றுவிட்டதாக எனக்கு கிடைத்தத் தகவல்; தவறு இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளலாம். சொல்கிறபோது அரசு தலையீடு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் சுயேச்சையாக அங்கே இருக்கிற அமுல் பேட்டர்ன் சொசைட்டி ஈரோடு

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

பகுதியிலே நடத்தமுடியவில்லை என்ற ஒரு காரணம் இருக்குமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். அது உண்மையா, இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தலாம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இறுதியாக கிராமப்புற பொருளாதாரம் என்ற நூலில் ஒரு மிகப்பெரிய பொருளாதார நிபுணர் என்று சொல்லப்படுகிற டாக்டர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு என்பவர் சொல்கிற நேரத்தில் ரெஜிஸ்டரார் அவர்கள் இருக்கிற சூழ்நிலையில் - இந்த சட்டத்திற்காக அல்ல - பொதுவாக ரெஜிஸ்டரார் அவர்கள் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் செய்கிற மும்மூர்த்தியாக செயல்படுகிற அளவிற்கு, எல்லா அதிகாரங்களும் பெற்றவராக இருக்கிறார். இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியே எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு இருப்பது, கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய வளர்ச்சியை தடுக்கக்கூடியது; சுயேட்சையான வளர்ச்சியை தடுக்கக்கூடிய அந்த வகையிலும் தான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்து, வேறு எப்படி இருந்தாலும், இந்த சட்டத்தினுடைய பிரிவுகள் அதிகமான அதிகாரங்களை அரசு அதிகாரிக்கு அளிக்கும் வகையில் ஜனநாயக நிர்வாக முறைக்கு மாறாக கொடுமையாக காட்சி அளிக்கிற காரணத்தால், இது ஒரு பசு தோல் போர்த்திய புலி என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40).

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டம் மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தமிழ் நாடு 1980-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சட்டங்கள் சட்டமுன்வடிவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

தமிழகத்திலே ஆலமரம் போல மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே கூட்டுறவுத் துறை வேரூன்றி உள்ளது. தமிழ் நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கம், தமிழ்நாடு பனை வெல்லம் மற்றும் பனை நார் விற்பனை கூட்டுறவு இணையம், தமிழ்நாடு வேளாண் பொருள்கள் மற்றும் பனை கூட்டுறவு இணையம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் இணையம், தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம், மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், மாவட்டக் கூட்டுறவு விநியோக விற்பனைச் சங்கங்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

கள், கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகள், மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள், கூட்டுறவு அச்சகங்கள், கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையங்கள், மாவட்ட பனைவெல்ல கூட்டுறவு இணையங்கள், மீனவர் கூட்டுறவு இணையங்கள், மாவட்ட கூட்டுறவு வேளாண் பணி சங்கங்கள், கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியங்கள், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் போன்ற அமைப்புகளின் மூலம் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய, கூட்டுறவுத் துறை தன் சேவைகளை வேகப்படுத்த மக்களுக்கு நன்மைகள் எளிதில் கிடைக்க, புதிய புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுள்ள திருத்தங்கள் இதில் உள்ளன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நூற்றுக் கணக்கான இந்தச் சட்டத் திருத்தங்களை, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரே நேரத்தில் கொண்டு வந்து, கூட்டுறவுத் துறைக்குப் பெருமை சேர்த்திருக்கின்றார்கள். அந்த அடிப்படையில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத சில திருத்தங்கள் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டு வியாபாரம் செய்வதற்கு, ஒரு சங்கம் இன்னொரு சங்கத்தோடு அல்லது அரசோடு கூட்டு சேர்ந்து வியாபாரம் செய்கின்ற முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இணை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், வழிவகை செய்தல், சங்கத்தின் சொத்துக்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல், பங்கு ஊதியம் 14 சதவீதமும், அதற்கு மேலும் அளிக்க வகை செய்தல், சங்கப் பணியாளர்கள் பணி விதிகளை அரசே விதிகள் மூலம் வரையறுக்க வகை செய்தல், 'காமன் காடர்'—பொதுப் பதவித் தரம் ஏற்படுத்தி, அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பளித்தல், பணிக் கொடை நிதி (Grant) வழங்குதல் போன்றவைகளை, இன்னும் சில திருத்தங்களை, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலமும் செய்யாத மிகப் பெரிய திருத்தங்களை, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, முந்தைய சட்டம், தோற்றுவாயில், 16 பொருள் விளக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. புதிய சட்டத்தில் 30 பொருள் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் வேளாண்மைத் துறைக்கு, கூட்டுறவுத் துறை மூலம் மிகப் பெரிய உதவிகள் கிடைக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. ஒருவர் 6 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பதவியிலே இருந்தால், மீண்டும் 6 ஆண்டுகளுக்குப் பதவி வகிக்கக் கூடாது என்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள திருத்தம் மிக முக்கியமான திருத்தம்.

மக்கள் இயக்கமாக இருக்க வேண்டிய ஆரம்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை, தங்கள் பாட்டன் காலத்து சீதன்மாக நினைத்து, தன் வீட்டிலேயே, ஊருக்காக ஏற்படுத்திய இயக்கத்தை, தன் சொந்த நலனுக்காக பயன்படுத்தி வந்தார்கள் சிலர், ஏழைகள் ஆதி திராவிடர்கள், ஆதிவாசிகள், ஆகியோருக்கு அரசு அளிக்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [1983 பிப்ரவரி 12]

கின்ற சலுகைகள் போய்ச் சேராமல் இருந்த நிலையை மாற்ற, பிணாமியாக அவர்களை வைத்திருந்து, கடந்த 35 ஆண்டு காலமாக, பரம்பரை பாத்தியம் கொண்டாடி, மற்றவர்களை, ஏழைகளை, உறுப்பினர்களாகக் கூட சேர்க்க மறுத்தவர்களைக் கூட்டுறவுத் துறையிலே இருந்து அகற்றி, புதிய ஒரு சகாப்தத்தை உருவாக்குகின்ற வகையிலே கொண்டு வந்துள்ள திருத்தம்தான், 6 ஆண்டுகளுக்கு ஒருவர் தொடர்ந்து பதவியிலே இருந்தால், மீண்டும் அவர்கள் பதவிக்கு 6 ஆண்டுகளுக்கு வர முடியாது என்ற ஒரு மகத்தான திருத்தமாகும். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் கிராமப் புறத்திலே அடிமைப்பட்டு கிடக்கும் கிராம மக்கள் விடுதலை பெறுவர் கூட்டுறவுத் துறையிலே என்பது தெள்ளத் தெளிவாகும்.

இன்னும் ஒரு திருத்தம், கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பணியாற்றுகின்ற கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவிகளும் இல்லாத காரணத்தால், முழு நேரமாக அவர்கள் அதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு பணியாற்ற முடிவதில்லையென்ற ஒரு சூழ்நிலையில் வசதி படைத்தவர்கள் தான் அதிலே இருக்க முடியும், வசதியில்லாதவர்கள் இருக்க முடியாது என்ற ஒரு நிலையை மாற்றுகின்ற வகையில், இலாபத்திலே 10 சதவீதத்தை அவர்களுக்கு உதவியாக கொடுக்கலாம் என்று வரும் மாறுதல் மிகத் தெளிவான, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய வளர்ச்சிக்கு உகந்த மாறுதல் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த இலாபத்தையும் எதிர் பார்க்காமல், மக்களின் சேவையை நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கும் அந்த அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில், அவர்களின் சேவையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் திருத்தம் வரவேற்புக்குரியதாகும். இந்த மாறுதலின் பயனாக எதிர் காலத்தில் அனைத்துச் சங்கங்களும் இலாபத்தில் இயங்க வேண்டுமென்ற ஒரு அக்கறை அனைவருக்கும் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய வங்கிகளில் கொடுக்கப்படும் கடன்களை நேரடியாக வசூல் செய்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சில சங்கங்களில் தலைவர்களோ, அல்லது அதிலே உள்ள பஞ்சாயத்தார்களோ கடனை வாங்கிக் கொண்டு அதைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பவர்களுக்கு அங்கு உள்ள உறுப்பினர்களிடத்தில் கடனை வசூல் செய்வதற்கு மனோ தைரியம் வருவதில்லை. அவர்களிடமிருந்து கடன் வசூல் செய்யும் தகுதியை அவர்கள் இழந்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் பொது மக்கள் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தாலும்,



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பி செலுத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தாலும்கூட அவற்றை வசூல் செய்வதில் அந்தத் தலைவரோ அல்லது பஞ்சாயத்தார்களோ அக்கறை காட்ட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, கடன் அளிக்கின்ற மத்திய வங்கியே நேரடியாக அந்தக் கடனை வசூல் செய்யலாம் என்ற இந்தத் திருத்தம், எதிர்காலத்திலே கடன் வாங்கியவர்களிடத்திலேயிருந்து முறையாக வசூல் செய்யவும், அவர்களுக்கு உடனடியாக கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும், தவறு செய்கின்ற அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் மீது தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தச் சங்கம் சிறப்பாக நடைபெறவும் இது அருமையான திட்டம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு சங்கம் ஏதாவதொரு தவறு செய்து அந்தச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டால் அந்தச் சங்கம் வங்கிக்கோ அல்லது அரசுக்கோ செலுத்த வேண்டிய கடன் பாக்கியிருந்தால் அந்தக் கடனை அனைத்து உறுப்பினர்கள் மீதும் சுமத்தி எல்லோருமே திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. குறிப்பாகக் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இதுவரையில் இருந்த முறை, 10 பேர் அல்லது 20 பேர் அல்லது 25 பேர் தொடர்ந்து அவர்களே கடன் வாங்குவதும், திருப்பிக் கட்டுவதும் என்ற நிலையில் இருந்து தவறு நடந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகக் கடனே வாங்காத, பத்தேகால் ரூபாய் கட்டி உறுப்பினராகச் சேர்ந்த சாதாரண விவசாயிகூட, அந்தச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டதும், அரசுக்கோ அல்லது வங்கிக்கோ கடனாக உள்ள தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தும் நேரத்தில் அனைவரும் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறை இதுவரையில் இருந்தது. அந்தச் சங்கத்தில் கடன் வாங்கிப் பலன் பெற்றவர்களும், கடனே வாங்காதவர்களும் சமமாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த நிலையை மாற்றி வரையறுக்கப்பட்ட சங்கமாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது—முன்பு வரையறுக்கப்படாத சங்கமாக இருந்தது. இப்பொழுது வரையறுக்கப்பட்ட சங்கமாக அமைப்பதன் மூலம், யார் அதிகமாகப் பலன் பெறுகிறார்களோ, யார் அதிகமாக அதிலே பங்கு எடுத்து இருக்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தப் பங்குகளின் அடிப்படையிலே இழப்பு ஏற்பட்டதைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதால் இதிலேயிருந்து தவறு இழைக்காதவர்கள் ஓரளவுக்குக் காப்பாற்றப் படுகிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் சாதாரண விவசாயிகள் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு சங்கத்தில் பதிவு செய்கின்ற உறுப்பினர்களின் தகுதியை நிர்ணயிப்பதில் அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள் ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டால், அந்தக் குழப்பத்தை அவர்களே

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1983 பிப்ரவரி 12]

தீர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி முடிவு செய்யும் பொறுப்பு பதிவாளருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியான முடிவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமக்குள்ளே முடிவு செய்ய முடியாத ஒன்றை, பதிவாளர் மூலம் முடிவு செய்வது என்பது நியாயமான ஒன்று. அதே நேரத்தில் 90 நாட்களுக்குள் அவர்கள் முடிவை அனுப்ப வேண்டுமென்ற நிபந்தனையானது காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கின்ற ஒரு நல்ல திருத்தம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சங்கத்தைப் பதிவு செய்வதற்காகப் பதிவாளருக்கு அனுப்பி, 90 நாட்களுக்குள் பதிவாளர் அந்தச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்து தகவல் அனுப்பவில்லை என்றால், 90 நாட்களிலே அந்தச் சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே இது பதிவாளருக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரம் அல்ல. பதிவாளருக்கே கூட கால நிர்ணயம் செய்து நீங்கள் பொதுமக்களுக்காக பணியாற்றியாக வேண்டும் என்ற வகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நிலைதான் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

முன்பு ஒரு சங்கத்தைப் பிரிக்கவோ, அல்லது இணைக்கவோ பேரவைக் கூட்டம் கூடுவதற்கு 7 நாட்கள் என்று இருந்தது. அந்த 7 நாட்களிலே தகவல் கூட பெறாத சில உறுப்பினர்கள் கூட இருந்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலையை மாற்றி இப்போது 15 நாட்கள் என்று திருத்தம் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த 15 நாட்கள் என்பது அவர்களுக்கு தகவல் போய்ச் சேர்வதற்கும் அவர்கள் சங்கத்தை மீண்டும் சிறப்பாக செயல்படுத்த ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல பேரவைக் கூட்டம் கூடுவதற்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு அந்தச் சங்க உறுப்பினர்கள் வருகை தரவேண்டும் என்று இதுவரையில் இருந்தது. இதன் காரணமாக பல நேரங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் வரமுடியாத காரணத்தால் அந்தப் பேரவைக் கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, அந்தச் சங்கம் செயல்பட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால், இப்போது, அந்தப் பேரவைக் கூட்டத்திற்கு நாலில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் வருகை தந்தால்கூட அந்தப் பேரவைக் கூட்டத்தை நடத்தி முடிவு எடுக்கலாம் என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் சிறப்பாக பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் மிக வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. ஒரு கூட்டுறவு ஆண்டு முடிந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் தணிக்கை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த 35 ஆண்டுகளாக



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற நிலைமை சாதாரணமாக 5 ஆண்டுகள் 6 ஆண்டுகள் கூட,—ஒரு சில பிரச்சனையுள்ள சங்கங்களில் 10 ஆண்டுகள் கூட—தணிக்கை செய்து முடிக்க முடியாத நிலை இருந்தது. அதன் காரணமாக அந்தச் சங்கத்தின் இலாப நஷ்டங்களை, அந்தச் சங்கத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கின்ற நன்மை தீமைகளை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. அங்கே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு வரவேண்டிய சரியான சம்பளம் கூட அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய உதவிகளைக் கூட கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்தது. இந்த அரசு வேகமாகப் பணியாற்றுகிறது. காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கிறது. நிர்வாகத்தை வேகப்படுத்தி திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இதைவிட வேறு உதாரணம் தேவையில்லை. ஒரு கூட்டுறவு ஆண்டு முடிந்து மூன்று மாதத்திலே தணிக்கை முடிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதனால், ஏற்படுகின்ற நன்மை, ஒரு சங்கம் தொடர்ந்து தவறு செய்யாமல் இருக்க முடிகின்றது. சிறிய தவறாக இருக்கும்போது ஒரு ஆண்டிலே ஏதேனும் தவறு நடந்து இருந்தால்கூட அடுத்த மூன்று மாதங்களில் அந்தத் தவறைக் களைந்து அந்தச் சங்கத்தைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் மூன்று மாதங்களுக்குள் தணிக்கை முடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது மிகச்சிறப்பானச் சட்டம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நலிந்த பிரிவினர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே தலைவராகவும் பஞ்சாயத்துக்காரராகவும் இருப்பதற்கு இங்கே சட்டபூர்வமாக இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற விவசாய சேவா சங்கங்கள் இதுவரையில் சிறப்பாக இயங்க முடியாத சூழ்நிலைக்குக் காரணமே பல கிராமப்புற கூட்டுறவு விவசாய சேவா சங்கங்களிலே தலைவராக மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் அல்லது பொதுமக்களைக் கண்ணாலே பார்க்காமல் இருப்பவர்கள் அல்லது சாதாரண ஏழை மக்களைப் பார்த்துப் பேசுவதே குற்றம் என்று கருதியவர்கள் சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பக்கம் திரும்பிக் கூட பார்க்காத தலைவர்கள் தான் இதுவரையில் இருந்து வந்தார்கள். தனக்கும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கடன் கொடுத்து மற்றவர்களைத் திரும்பிக் கூட பார்க்காத நிலை இருந்து வந்தது. ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் தமிழக அரசு பல துறைகளிலே நலிந்த பிரிவினருக்கு ஆதிவாசிகளுக்கு, ஆதித்திராவிடர்களுக்கு, பெண்களுக்கு—அவர்களும் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருப்பது, இந்த கிராம கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதிலே பொருளாதாரத்திலே நலிந்த பிரிவினராக இருக்கும் ஆதிவாசிகள், ஆதித்திராவிடர்கள் ஒருவர் இருக்கவேண்டும் என்பதும், பெண் உறுப்பினர் ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதும், மிகச் சிறப்பான திருத்தமாகும்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [1983 பிப்ரவரி 12]

இதன் மூலம் எங்கோ எட்டாத இடத்தில் இருந்த அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு கீழே இறங்கி வந்து சாதாரண ஏழை எளிய மக்களைப் பார்த்து பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சமதர்ம ஆட்சி அரசு போடுகின்ற திட்டம் அனைவருக்கும் சரியாய்ப் போய்ச்சேர வேண்டும் என்று சொல்கின்ற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உறுப்பினர்களைப் பார்த்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்தில் அடிமைப்பட்டு கிடக்கும் சாதாரண மக்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சுயாட்சி ஏற்படுவதற்கு இது மிக நல்ல சட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் நிர்வாகத்தில் பங்குபெற்று சுயேட்சையாகப் பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு திருத்தம். முன்பு ஒரு சங்கம் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட 10 நபர்கள் இருந்தால்போதும். இதனால் என்ன நிலை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் ஒரு குடும்பத்திலே இருக்கின்ற அண்ணன், தம்பி, மாமன், மச்சான் என்று 10 பேர்களை உறுப்பினர்களாக வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சங்கத்தினுடைய சேவை பரவலாக மற்றவர்களுக்குப் பயன்படாமல் இருந்த ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால், 25 உறுப்பினர்கள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும் என்று திருத்தப்பட்ட இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் மற்றவர்களும் உறுப்பினர்களாக சேர்ந்துதான் அந்தச் சங்கத்தை பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் இதுவும் ஒரு சிறப்பான திருத்தம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்று. நிலவள வங்கிகளுக்கு தனியாகச் சட்டம் இருந்தது. ஆனால், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிலவள வங்கிகளின் சட்டங்களையும் இதோடு இணைத்திருக்கிறார்கள். நிலவள வங்கியினுடைய சட்டங்களை இதோடு இணைத்ததன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு இன்னும் சிறப்பான நன்மைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன. இதுவரை நிலவள வங்கிகள் மூலம், கிணறு வெட்டுவதற்கும், பம்ப்செட் வைப்பதற்கும், சாலை அமைப்பதற்கும் இன்னும் இதுபோன்ற காரியங்களுக்கும் கடன் வழங்கப்பட்டது. இப்போது 1 ஆண்டுக் காலமாக அரசு கவலை மாடுகள் வாங்குவதற்குக்கூட கடன்கள்கூட வழங்கலாம் என்று திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இப்போது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக விவசாயப் பொருள்கள், உற்பத்தி செய்வதுடன் பட்டுத் தொழிலும் நடத்துகிறார்கள். இன்னும் பல விவசாய அடிப்படையிலே வருகின்ற பொருள்களை அங்கேயே அவர்கள் சிறு தொழிலாக, உற்பத்தி செய்ய முடியும். மேலும், அதை ஒரு சிறு தொழிலாக இங்கேயே செய்து பொருட்சளை விற்பனை செய்கின்ற அளவுக்கு அதற்குத் தேவையான தொழில் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், அதைச் சேமித்து வைத்து, விலை வரும் போது விற்பதற்கும் சரக்கீட்டுக் கடன்கள் என்ற அடிப்படையிலே கடன் கொடுப்பதற்கும் முழுமையான விவசாயிகளான அவர்கள்



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

விரும்பிய நியாயவிலை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அல்லது அந்தத் தொழில் செய்கின்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலம் விவசாயக் குடும்பம், சாதாரணமாக 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அனைத்து வசதிகளையும் பெற்று மற்ற விவசாயிகளைப் போல சிறப்பாக இயங்குவதற்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மாநில அளவில், மாவட்ட அளவில், ஆள் சேர்ப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவது என்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் கூட கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற அந்தச் செயலாளர்கள் அவர்கள் மாற்றப்படக்கூடாது. அந்த இடத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே—மத்திய சங்கத்திலே—தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தால் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்யப் போகின்ற நேரத்திலே அங்கே செயலாளர்களாக இருக்கின்ற பலர் எங்களுக்கு உதவுவதில்லை. என்ன காரணம் என்றால் அவர்கள் அந்தத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். அந்தத் தலைவர் சொல்கிற அந்தப் பணியைச் செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த அளவிலே அவர்கள் எங்களுக்கு எந்தவிதமான, நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கோ, வங்கிக்கோ அல்லது அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கோ கட்டுப்படாதவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால், சரிவர அந்தச் சங்கங்களினுடைய வளர்ச்சியிலே அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஒரு கிராம கூட்டுறவுச் சங்கம் அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு முழுமையான நன்மையை செய்ய முடியும். அவர்கள் பயிர் கடன் கொடுக்க முடியும். நுகைக் கடன் கொடுக்க முடியும், வண்டி மாடுகள் வாங்குவதற்கு கொடுக்க முடியும். கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்குக் கொடுக்க முடியும். இப்படி அனைத்து வகையான வசதிகளைச் செய்வதோடு, குடோன் வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி அந்தச் சரக்கீட்டுக் கடன் கொடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட அனைத்து வசதிகளையும் செய்யக்கூடிய கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல இடங்களில் ஏதோ சாதாரணமாக இந்தக் கிராம நியாய விலைக் கடைகளின் வேலைகளை மட்டும் செய்துகொண்டு, இதைப்போன்ற பணிகளை கவனிக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைகளை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு இது நிச்சயமாக மாவட்ட அளவில், அவர்களுக்கு மாறுதல் வழங்குகின்ற அளவில் இதைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் கொண்டு வருகின்றபோது சில சிக்கல்கள் இருக்கிறது. ஒரு சங்கத்தில் 200 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1983 பிப்ரவரி 12]

கிறார்கள். அதை மாறுதல் செய்கின்றபோது அதிலேயும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அதை அரசு ஆலோசித்து அதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. அந்தச் சங்கத்தினுடைய செயலாளர்களை இப்படியே வைத்துக்கொண்டு இருப்பது அவர்களுக்கு நாம் துரோகம் செய்வதைப் போன்றதாகும். ஏன் என்றால், அவர்களுக்கு பணிப்பாதுகாப்பு கிடையாது. அந்தத் தலைவர் வேண்டுமென்றால் வைத்துக் கொள்ளலாம், வேண்டாமென்றால் நீக்கிவிடலாம். பணிபாதுகாப்பு இல்லாத தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான, இதே போன்று கிராமச் சங்கங்களிலே செயலாளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மாவட்ட அளவிலே கொண்டுவருவதிலே நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

அதே போல் இந்த ஆள் சேர்ப்பு நிலையத்திலே அது யாருடைய பொறுப்பிலே இயங்கப்படுகிறது, மாவட்ட அளவிலே, மாநில அளவிலேயும் சரி, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனி யப்பன் அவர்கள் சொன்ன கருத்திலே நான் ஒன்றுகிறேன். அதையும் முழுவதுமாக அதிகாரிகளுடைய மேற்பார்வையிலே, விட்டுவிடாமல், கூட்டுறவுத் துறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற அந்தக் கூட்டுறவாளர்களுக்கும் முக்கிய பங்கு இதிலேயும் நாம் உருவாக்கி அங்கே இருக்கின்றவர்களை தேர்வு செய்வதிலே நாம் வழிவகை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இந்த ஆள் சேர்ப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தி அங்கே அவர்களுக்கு பல புதிய பணித் தகுதிகளை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற திட்டம்தான் இது. இதையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

கூட்டுறவுத் துறையை அழிக்கவேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறை விவசாயிகளுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய அமுதசரபியாக—வேறு எந்தத் துறையும் அவர்களுக்கு இதுபோன்ற நன்மையைச் செய்யவில்லை—ஒரு மிகப்பெரிய பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இருக்கிறது. அகவே, நான் இன்றைக்கு இங்கே ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கவிரும்புகிறேன். இங்கே யுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களானாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தயவு செய்து உங்களை நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திடம் நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் கூட்டுறவுக் கடனைத் திருப்பிக் கட்டாதீர்கள் என்று மாத்நிரம்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆர். சங்கசாமி]

நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்யாதீர்கள். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கடன்பெற்று எத்தனை ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு நல்ல முறையில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இந்தக் கடன்களைப் பெற்று வளமாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு துறை அளித்த கடனை, திருப்பிக் கட்டாதீர்கள் என்று மாத்திரம் நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்து, அந்தத் துறையை அழித்து விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நாம் பேசுகின்ற சமதர்ம சமுதாயம், ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற சமுதாயம், சுரண்டல் அற்ற சமுதாயம், ஏழைப் பணக்காரன் என்ற வித்தியாசங்களைப் போக்கி, தனிமனிதன் சுரண்டல் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆகியவை நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னால், கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு சங்கத்தையும் ஆங்காங்கே இருக்கும் அரசியல் வாதிகள், பொதுமக்கள் பேணிக் காக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுக்கு அது நல்லவகையில் நன்மைசெய்யமுடியும் என்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து இங்கே இந்த சட்டமுன்வடிவின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\*திரு. ஜே. ஜேம்சுந்நிரன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட சம்பந்தமாக சில தகவல்களை நான் உள்ளே சென்று சொல்வதற்கு முன்னால், இன்று இந்தச் சட்டத்திற்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும், இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட துறை எப்படி தற்போது செயலாக்கப் படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் இந்த அவையின் சவனத்திற்கும், மாண்புமிகு அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வருவதற்கு விழைகிறேன்.

தற்போது நாட்டிலே உணவு நெருக்கடி அதிகமாக ஏற்பட்டு இருக்கும் நிலைமை, அதேபோல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு. அதேபோல் விலைவாசி உயர்வு மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டு போகிறது என்பது ஒரு Permanent feature ராக இருக்கிறது. இது நாட்டிலே மாறிமாறி ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாம் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், உழைப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, உணவு வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்யும் நிறுவனமாக, நிதி உதவியை அளிக்கும் நிறுவனமாக இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செய

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

லாற்றும் நிலைமை இருக்கிறதா, அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. ஐ. எம். எப். லோன் வாங்கியதால் மத்திய அரசு ஒரு சில நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தி இருப்பதால், இந்தச் சங்கங்களைச் செயல்படுத்துவதில் மேலும் சிரமங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தச் சங்கங்கள் எந்த அளவிற்குப் பயன் உள்ளதாகச் செயல்பட முடியும், எந்த முறையில் அவர்கள் செயலாற்றி அதனாலே அந்த உறுப்பினர்களுக்கும், ஒட்டுமொத்தமாக மக்களுக்கும் நன்மை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்று அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயலாற்றிக்கொண்டு இருக்கும் முறை சரியானதாக இல்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே 1969 ஆம் வருஷம் தமிழ்நாட்டிலே அரசால் நியமனம் செய்யப்பட்ட கூட்டுறவு சம்பந்தமான கமிஷன் ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசில் ஒரு சிறிதளவுகூட இன்று நல்லமுறையிலே செயலாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் பஞ்சு உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மை. அந்த சந்தானம் கமிட்டி என்ன சிபாரிசு செய்தது என்றால் கூட்டுறவு சொசைட்டியிலிருந்து கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் பஞ்சு வாங்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு 10 சதவீதம் பஞ்சுதான் அப்படி வாங்கப்படுகிறது.

இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அபிவிருத்தி செய்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழியாக இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் தேவையான பஞ்சை வாங்கவேண்டுமென்று கமிட்டி சிபாரிசு செய்த பிறகும், இன்றைக்கு பல ஆண்டுகள் ஆன பின்னாலும் என்ன நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்? வியாபாரிகளிடமிருந்து சில அதிகாரிகள் கமிஷன் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களுடைய உறவை நீட்டிப்பதற்காக இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து அந்தச் சங்கங்களை அபிவிருத்தி செய்து, அந்தச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்குவதற்குப் பதிலாக வியாபாரிகளோடு உறவு வைத்துக்கொண்டு, அவர்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசுப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய நூற்பாலைகளிலேயே இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்றால் எப்படி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வளர்ச்சியடைய முடியும்? எப்படி ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும்? கூட்டுறவு இலாகா இது சம்பந்தமாக ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை.



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதைப்போன்று மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினை என்ன வென்றால் இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மிஸ்ஸப்ரோபிரி யேஷனுக்கும் லஞ்சத்திற்கும் ஒரு அஸ்திவாரமாக மாறிக் கொண்டு வருகின்றன. அதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் சொல்ல விரும்புகிறேன். போதுமான அளவுக்கு சூப்பர்வைசர்கள் கிடையாது என்பது ஒன்று. சந்தானம் கமிட்டி என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது?

சென்ட்ரல் கோவாபரேட்டிவ் பாங்க் தான் இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறது. அந்த ஃபைனான்சிங் பாங்க் தான் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கண்காணிக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த முறையில் போதிய கண்காணிப்பு இருக்கிறதா என்றால் கண்காணிப்பு மிகவும் கம்மி. கடன் கொடுக்கிறபோது, லோன் வாங்குகிறபோது எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. நன்றாக விசாரித்து அவர்களுடைய 'சுபாசிட்டி டிரீப்பே' என்பதைப் பார்த்துத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இருந்தாலும் கூட அது பற்றி நல்லமுறையில் விசாரிப்பது இல்லை. என்னென்றால் விசாரிப்பதற்கு தேவையான சூப்பர்வைசர் இல்லை.

என்னுடைய ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன மாதிரி சூப்பர்வைசர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையல்ல. ஒரு சூப்பர்வைசருக்கு 10 சங்கங்கள், 12 சங்கங்கள் என்று பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ட்ரல் பாங்கில் பணம் கொடுக்கும்போது எல்லோருக்கும் ஒரே நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. 12 சங்கங்களிலிருந்தும் ஒரே நேரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் போடுகிறார்கள் அப்படி மனு போட்டவர்கள் எல்லாம் உண்மையிலே தகுதி படைத்தவர்கள் தானா, அவர்கள் கடன் பெற உரிமை இருக்கிறதா என்பதை இன்றைக்கு நடைமுறையில் பார்ப்பதில்லை. சங்கத் தலைவர் ஒரு சில ஆட்களை கூட்டிவைத்து, சூப்பர்வைசரிடம் இவர்கள்தான் அப்ளிகன்ட்ஸ் என்று சொல்லி, அந்த அடிப்படையில் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது பற்றி நான் தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

நாகர்கோவில் (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்) பல ஆட்களுக்கு இப்படி கடன் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லி பின்னால் என்ன ரிப்போர்ட் வந்தது தெரியுமா? அவர்கள் கடன் திருப்பிக் கட்டவில்லை. செக்ஷன் 81-ன்படி எங்குயரி நடந்தது. கடன் வாங்கியதாகச் சொல்லப்பட்ட அந்த நபர்களைப் போய் கேட்டால், செக்ஷன் 81-ன்படி நோட்டீஸ் போகும்போது, நாங்கள் பணம் வாங்கவில்லை; எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எப்படி இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கண்காணிப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1983 பப்ரவரி 12]  
(பிற்பகல் 12-10)

இந்தமாதிரியான தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதால் சந்தானம் கமிட்டி ரெக்கமெண்டேஷன் செய்திருப்பதைப்போல சரியான கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். கண்காணிப்பைப் பொறுத்தவரையில், (it is a legal guardian and guiding administrator) என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன லீகல் கார்டியனாக இருக்கலாம். ஆனால் கைடிங் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டராக இல்லை. அப்படிச் செயலாற்றுகிறதான் என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். நான் எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால், இந்தச் சட்டத்திலே மீண்டும் அந்த இலாகாவிற்கும், இலாகாவினுடைய தலைமைப் பொறுப்பிலே இருக்கும் ரிஜிஸ்திராருக்கும் எனார்மஸ் பவர்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. நான் அந்தப் பிரச்னைக்கு பின்னாலே வருகிறேன். இதில் ரிஜிஸ்திரார் அவர்களுடைய இந்த பவர்ஸ் யார் மூலமாக செயலாற்றப்படுகிறது என்று பார்த்தால், கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகள் மூலமாகத்தான் செயலாற்றப்படுகிறது. அந்தச் சிப்பந்திகளின் உதவியோடுதான் இப்படிப்பட்ட மிஸ் அப்பிரோப்பிரியேஷன் கர்ப்ஷன் எல்லாம் நடக்கிறது. என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, அதை தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய முறையிலே அந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்த வேண்டிய நிலை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் சூப்பர்வைஸ் பண்ணுவதற்கு தேவையான ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும். அதை மிக அவசியமான விஷயமாகப் பார்க்க வேண்டும். பொருளாதாரப் பிரச்னை என்ற அடிப்படையிலே மட்டும் அதைப் பார்க்கக்கூடாது.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னை, சந்தானம் கமிட்டியிலே இருக்கிற ரெக்கமெண்டேஷன்களில் ஒன்று ஏழை விவசாயிகளுக்கு, நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு நகைகளில் மீது கடன் கிடைப்பதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கூட இந்தக் கடனை இன்றைக்கு நல்ல முறையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. நான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய வரம்புகளிலே நேஷனலைஸ்டு பாங்கு வராததினால் அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நமது நேஷனலைஸ்டு பாங்குகளில் இந்த நகை மீது கடன் கொடுக்கிற பணி நிறுத்தப் பட்டதற்குப் பிறகு, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் கூட இது நல்ல முறையில் நடத்தப்படாததன் விளைவாகத்தான், சந்தானம் கமிட்டி எந்த நோக்கத்தோடு இந்த கிபாரிசை கொடுத்திருக்கிறதோ, அது இதுநாள் வரைக்கும் சரியான முறையில் தமிழகத்திலே நிறைவேற்றப்படவில்லை.

ஏனென்றால் இந்தக் கடனைப் பொறுத்த வரையில் தனியார் களிடம் போய் கேட்டால் 40 சதவீதம், 50 சதவீதம் வட்டிக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கூட்



983 பப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

ஓரே சங்கங்களின் வாயிலாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, உழைப்பாளர்களுக்கு இந்த வகையில் கடன் கொடுப்பதற்கான ஒரு வசதியைச் செய்துக்கொடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஆதித்திராவிடர்களுக்கு, அரசு வழங்கக்கூடிய பல உதவிகளை, சலுகைகளைக் கூட, அவர்கள் தனி நபராகச் சென்று அரசின் பல்வேறு துறைகளில் கேட்டு பெற முடியாத நிலை இருப்பதால், பல பேர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் சங்கமாக அமைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாக இந்த வசதிகளைப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு என்னென்ன முறைகளில் எல்லாம் நன்மை செய்ய முடியுமோ, அந்த வகையில் எல்லாம் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்த வேண்டிய நிர்வாகப் பந்தம் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைட்டி என்று ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கும் சொசைட்டியைக் குறித்து எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். அது போலவேதான் பல இடங்களிலும் இருக்கிறது. இந்த லேபர் கமிட்டி சொசைட்டிகளின் மூலமாகத் தான், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே வரக்கூடிய வேலைகளுக்கு காண்டிராக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே இதற்குத்தான் முன்னுரிமை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்னவென்றால், லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைட்டி உண்மையிலையே நடப்பது கிடையாது. அவர்களிடத்திலே தொழிலாளர்களே கிடையாது. என்னுடைய மாவட்டத்திலே நான் பார்க்க முடிந்த விஷயம் என்னவென்றால், இந்த லேபர் காண்டிராக்ட் சொசைட்டி, பஞ்சாயத்துக்களில் காண்டிராக்டுகளை எடுத்து, அவைகளை சப்-காண்டிராக்ட் மூலம் புரொஃபஷனல் லேபர்களுக்கு கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இது ரெஜிஸ்டிராருக்கும், அந்த இலாகாவினுக்கும் தெரியாதா? அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்னாலே ஸ்பரிசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்னமும் அதே நிலை தான் தொடர்ந்து அங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. துரதிருஷ்டவசமாக அரசியல் தலைவர்கள் இந்தச் சங்கங்களின் தலைவராக இருப்பதன் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணமாகவோ இப்படிப்பட்ட நிலை தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரசியல் தலைவர்களை எந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமோ அந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

இந்தச் சட்டத்திலே இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பிரேட்டிவ் சொசைட்டிக்கும், அதே போல மற்ற சொசைட்டிகளுக்கும் நாமினேட் பண்ணுவதற்கான பூரணமான அதிகாரம் ரிஜிஸ்டிராருக்கு முதல் 3 வருஷம், 5 வருஷம் என்று காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பிரேட்டிவ் சொசைட்டியிலே உண்மையிலேயே அதிகமான இடங்களை வகிப்பவர்கள் யார் என்று கேட்டால் அரசியல் வாதிகள் தான் என்று சொல்வேன். அரசியல் வாதிகள் ஆல் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்னும்போது, நியாயமாக பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டிய உற்பத்தியாளர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால்—இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்னும் அமைப்பினை அமைப்பதன் முக்கியமான நோக்கம் அந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு, எந்த அளவுக்கு அதிகமான அளவிற்கு வரப்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவையும் நல்ல முறையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அந்த இலக்கு எந்த வகையில் பூர்த்தியாகும் வகையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது நம்முடைய அவையிலே போதுமான அளவுக்கு உறுப்பினர்கள் இல்லாததால் கோரம் இல்லாமல் இருக்கின்றது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆர். டி. கோபாலன்) : இப்போது வந்துகொண்டும், போய்க்கொண்டும் இருக்கிறார்கள், எனவே அதனால் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையிலே அரசியல் பாகுபாட்டோடு இந்த விஷயத்தைப் பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே, அதாவது தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கத்திலே எப்படி அரசியல் விளையாடுகின்றது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த விஷயத்தின் உள்ளே நான் வரவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகமான டிவிடென்ட் கொடுக்கப்படுகின்ற சங்கத்திற்கு ப்ரைஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவு அமைப்பிற்கு அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் இருக்கின்ற வகையிலே முழுப் பாதுகாப்பையும் நான் தந்திருக்கிறேன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன்.



1983 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்காக நன்றி. எனக்கும் தெரியும். ஆகவேதான் அதன் உள் விஷயத்திற்கு நான் போகவில்லை என்று முதலிலேயே தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். ஆனால் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தச் சங்கம் அதிகமாக டிவிடென்ட் கொடுத்திருப்பதன் காரணத்தால் அந்தச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ப்ரைஸ் ஏன் கொடுக்கவில்லை? எனவே இதிலே எல்லாம் அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பது அடானமஸ் பாடி என்று முறையில் செயலாற்ற வேண்டியது மிக முக்கியமான தேவை. எனவே அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் உடந்தையாக இருக்கக்கூடாது. இதனை ஒரு உதாரணமாகத் தான் நான் சொல்ல விரும்பினேனே தவிர, அந்த உள் விஷயத்திற்கு நான் போகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை இன்றைக்கு ரெஜிஸ்ட்ராரைப் பொறுத்தவரையில் இன்று அதிகமாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

‘provided that if the general meeting does not approve of the budget before the commencement of the year ever after the budget is placed before it, the Board shall refer the budget to the Registrar for approval.

நாம் தெளிவாக இவற்றைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஜெனரல் பாடி அங்கே வைத்திருக்கின்ற பட்ஜெட்டிற்கு அங்கீகாரம் வழங்குகின்ற அதிகாரம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. ரிஜிஸ்ட்ரார் எவ்வளவு தான் நல்லவராக இருந்தாலும் உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்ட பட்ஜெட்டினை அங்கீகாரம் செய்கின்ற அதிகாரத்தினை ரிஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. உறுப்பினர்களின் தலைக்கு மேலே இப்படி ஒரு நிலைமை இருப்பது சரியல்ல. அந்த சங்கத்தின் அஸ்திவாரமாக இருக்கின்ற ஒரே ஏற்பாடு பட்ஜெட். அதைக் கூட தடைபண்ணுவதற்குரிய அதிகாரம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுப்பது என்பது சரியாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அடானமஸ் பாடி என்று சொல்கின்ற தன்மைக்கே உகந்ததாக அது இல்லை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொரு பிரச்சினை. ரெஜிஸ்ட்ராரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செலக்ட் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சருத்துக்களில் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்து, ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை

[திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 12]

ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக 7-வது ஷரத்திலே அவர்களின் பார்வைக்கு வந்த நாளிலிருந்து 90 நாட்கள் என்று இருப்பதை மாற்றி 'That may be prescribed' என்று போடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் செலக்ட் கமிட்டியின் விவாதத்தைப் பார்த்தால் அதிலே என்ன இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

ஒரு சங்கம் ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு மனு கொடுக்கப்பட்ட 90 நாட்களுக்குள் அந்த சங்கத்திற்கு பதில் கிடைக்கவில்லை என்றால் அந்த சங்கம் ஆட்டமேட்டிக்காக ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது என்று வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொதுவான கருத்து. 90 நாட்கள் அவகாசத்திற்கு பிறகு அவர்கள் கடிதம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் 90 நாட்கள் முடிந்தவுடன் அந்த சங்கம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டதாக கருத வேண்டும் என்ற இடத்திலே 90 நாளை மாற்றி 'தட் மே பீ பிரஸ்கிரைப்டு' என்று போட்டு இருப்பது தேவையில்லை. அதே போன்று ஷரத்து 7, 9, லே 90 நாள் என்று இருந்ததை 120 நாட்கள் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பொறுத்த அளவிலே நிலைமையிலே எப்படிப்பட்ட தடைகள் ஏற்படுவதற்கு, காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருக்கும் என்பதற்காக சொல்கிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு அலுவலகத்தை வைப்பதற்கு இடம் கேட்ட நேரத்தில் அந்த இடம் வாங்குவதற்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது, ஆகவே நீங்கள் ஒரு புறம்போக்கு இடத்தை கேளுங்கள், அதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லி புறம்போக்கு இடத்திற்கு சிபாரிசு செய்யக்கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்யப்பட்டதற்கு பிறகு கூட, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கமிட்டி 3 தடவை சிபாரிசு செய்யப்பட்ட பிறகு கூட அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு மேல் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் என்றால் இன்றைக்கு அரசு கூட்டுறவு சங்கங்களை எந்த முறையில் வளர்க்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் வளர்ப்பதற்கு, பதிலாக காலதாமதம் ஏற்படுத்துகிற முறையில் திருத்தங்கள் உள்ளன. செலக்ட் கமிட்டி சிபாரிசுக்கு மேலே கொடுக்கப்படுவது நியாயம் அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் சம்பந்தமாக ரிஜிஸ்ட்ராரருக்கு கலெக்டருக்குள்ள அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியல்ல, ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் சம்பந்தமாக ரிஜிஸ்ட்ரார் செக்ஷன் 81க்கு பதில் பல இடத்திலே எக்ஸ் பார்ட்டி என்று மாறுபடுகிறது. எக்ஸ்பார்ட்டி முடிவை வைத்துக் கொண்டு கலெக்டர் இடத்தில் செல்லப்படுமானால் கலெக்டர்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இடத்தில் நியாயம் ஏற்படுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை எடுத்துவிடக்கூடிய முறையில் செலக்ட் கமிட்டி சிபாரிசுக்கு மேலே அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார். அந்த கலெக்டர் அதிகாரம் இப்போது ரிஜிஸ்ட்டிராருக்கு கொடுப்பதாக இது ஜனநாயக பூர்வமானது அல்ல. என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமனம் செய்வதற்கான அதிகாரம் பிரைமரி சொசைட்டிகளில் இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமனம் செய்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏன் என்றால் ஒரு அரசு அதிகாரிக்கு ஊதியம் கொடுப்பதற்கு கூட முடியாத நிலைமையில் பல பிரைமரி சங்கங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அதிகாரிகளை நியமனம் செய்யக் கூடிய விஷயத்தில் பிரைமரி சங்கங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சந்தானம் கமிட்டி சிபாரிசு கொடுத்திருக்கிறது. நாமினேஷன் என்பது ஒரு கொள்கையாக அரசு எப்போதுமே கடை பிடிக்கக்கூடாது. எந்த அளவுக்கு எலக்டட் போர்டுகளை கொண்டுவர முடியுமோ அந்த முறையில் போர்டுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இங்கே பலயிடங்களிலே போர்டை நாமினேட் பண்ணக்கூடிய அதிகாரம் ரிஜிஸ்ட்டிராருக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. முதல் 3 வருடம் 3 வருடம் காலம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 3 வருட காலம், 5 வருட காலம் எல்லாம் கொடுப்பது நியாயம் அல்ல. ஒரு வருட காலம் அல்லது 2 வருட காலம் கொடுக்கலாம். 5 வருட காலம் எல்லாம் அந்த சங்கத்தில் எலக்டட் போர்டு இருந்து அங்கத்தினர் களாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் விரும்பினால் ஒரு சில அரசு அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து கொள்ளட்டும். ஆனால் முழுமையாகவே இன்று நாமினேஷன் போர்டு என்று சொல்வது சரி அல்ல. அது ஜனநாயக ஏற்பாடாக இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பிரைமரி கூட்டுறவு சங்கங்களுடைய பணியாளர்களை 'காமன் கேட்டகரி' என்ற பிரிவுக்குள் கொண்டுவரக் கூடாது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 'காமன் கேட்டகரி' அமைப்பை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். காமன் கேடர் சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சினையை நான் பின்னாலே சொல்கிறேன். காமன் கேடர் ஊழியர்களை பொறுத்த அளவிலே பெய்ட் அபிசியல்ஸ் பெற்றுத்த அளவிலே வரும். ஆனால் போர்டிலே ரிஜிஸ்திரார் என்ற அபிஷயல் நாமினேட் செய்யக்கூடிய முறை பல வருடங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக ஏற்படுவது கூடாது என்பது எங்களுடைய கருத்து. சங்கம்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1988 பிப்ரவரி 12]

ஆரம்பிக்கப்படுகிற நேரத்திலே 1, 2 வருடங்களுக்கு அப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால் 3, 5 வருடங்கள் என்றெல்லாம் போர்டிலே நாமினேஷன் இருப்பது சரியல்ல. இதை நான் சொல்ல வில்லை. சந்தானம் கமிட்டியே சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. கூட்டுறவு நூற்பாஸையில் நாமினேட்ட் போர்டு இருக்கக் கூடாது, அங்கே எலக்டட் பாடி இருக்க வேண்டுமென்று அந்த கமிட்டி சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நான் இதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு குறைபாடு என்று நான் பார்ப்பது ஊழியர்களுக்கு என்று இருக்கின்ற சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி தெளிவாக இதிலே போடப் படவில்லை. அவைகள் எல்லாம் தெளிவாகப் போடப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் மூலமாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் வளருகின்ற நிலைக்கு ஊழியர்கள் ஒரு முக்கியமான பாத்திரமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த ஊழியர்களுக்கு நாம் நியாயம் செய்யக் கூடிய பொறுப்பு. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படக் கூடிய இந்த நேரத்திலே இந்த அவைக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காமன் கேடர் கொண்டுவருகின்ற இந்த நேரத்திலே காமன் கேடரிலே ஏதேனும் ஒரு காரணத்திலே ஒரு ஊழியருக்கு ஆப்ட் பண்ணமுடியாத நிலை இருந்தால் அந்த நபரின் சர்வீஸ் டெர்மினேட் செய்யப்படவேண்டுமென்ற ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அது சரியாக இருக்காது. ஒரு ஊழியர் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினால் ஆப்ட் பண்ணமுடியவில்லை யென்றால் வேலையை இழக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பது மட்டும்தான் இதிலே என்னுடைய கருத்து. காமன் கேடரை நாங்கள் இந்த நேரத்திலே வரவேற்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறோம்.

சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ் சம்பந்தமாக இந்த சட்டத்திலே ஒரு ஷரத்து ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்று பல இடங்களிலே ஊழியர்களைப் பொறுத்த அளவிலே நிரந்தர வேலையில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதுமான ஊழியம் கிடைக்காத நிலை, கிடைக்கக்கூடிய உத்தரவாதம், இல்லை, வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. எந்தச் சலுகைக்கும் உத்தரவாதம் இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய தலைவருடைய, செயலாளருடைய வேலைகளை, அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வேலைகளை யெல்லாம் செய்துதான் அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற துரதிருஷ்டவசமான நிலை பல கூட்டுறவு சங்கங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ், அவர்களுடைய ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே என்ன என்பதை யெல்லாம் இந்த சட்டத்திலே அனுபந்தமாக சேர்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். கூட்டுறவு நூற்பாஸை



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஜே. ஜெஹம்ச்சந்திரன்]

களைப் பொறுத்த அளவிலே லேபர் கமிஷனர் சர்ட்டிபை செய்த ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் இருப்பதையெல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். பிரைமரி சொசைடி முதல் சென்ட்ரல் பாங்க் வரையிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் அவைகள் அவர்களுக்கும் பொருந்தும்படி செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கும் லேபர் கமிஷனரால் சர்ட்டிபை செய்யப்பட்ட ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்களின் விதிகள் சட்டத்திலே சேர்க்கப்படக்கூடிய முறையிலே ஒரு சட்டதிருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30).

அதேபோல ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில் எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே கேரள மாநிலத்தில் அங்கே இருக்கிற கூட்டுறவு சட்டத்திலே ஊழியர்களுடைய ஸ்கேல் ஆப் பே அரேசே நிர்ணயித்திருக்கிறது. கவர்ன்மென்ட் இன் கன்சல்டேஷன் வித் ரெஜிஸ்ட்ரார், எம்ப்ளாயர் அண்ட் எம்ப்ளாயிஸ் ரெப்ரேசென்ட்டேட்டிவ்ஸ் அதைப்போல அங்கே ஒரு விதி அந்த முறையில் கொண்டு வர வேண்டும். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால் இது ஒரு அடானமஸ் பாடி என்ற முறையில் தமிழகத்தில் அரசினுடைய பல்வேறு செயி-இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டர்டேகிங்ஸ் மற்றும் கவர்ன்மென்ட் அண்டர்டேகிங்ஸில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களை போலதான் இந்த கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்கள் என்று பார்த்து அந்த முறையில் விதிகளை கொண்டு வருவதற்கு இந்த சட்டத்திலே உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல போனஸ். ஊழியர்களுக்கு குறைந்தபட்ச 10 சதவீத போனஸ் கொடுக்கக்கூடிய உத்தரவாதம் இந்த சட்டத்திலே கொண்டு வர வேண்டும். இன்று அந்த முறையில் இல்லை; நீங்கள் நெட் பிராபிட் பங்கு போடுவதற்கு முன்னால் ஊழியர்களுக்கு குறைந்தபட்ச போனஸ், தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற வகையில் குறைந்த பட்ச போனஸ் கொடுக்கிற வகையில் ஏற்பாடுகள் இதில் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

பிராவிடண்ட் பண்ட் சம்பந்தமாக 'மே. பி. பிரிஸ்கிரைப்ட்' என்று போட்டிருப்பதற்கு பதிலாக ஒரு ஊழியருடைய மொத்த ஊதியத்தில் 8 சதவீதம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதே போல கூட்டுறவுச் சங்கமும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இதிலே திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல கிராச்சுட்டி சம்பந்தமாகவும் தெளிவாக இல்லாத முறையில் இருக்கிறது; ஒரு ஊழியர் ஒரு வருட காலம் வேலை செய்தால் அவருக்கு 15 நாள் ஊதியம் கிராச்சுட்டியாக கொடுக்கப்படும் என்பது கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தபின்னணியில் ஒரு திருத்தத்தை இதிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 12]

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது இந்த சட்டத்திலே எந்த சொசைட்டி வேண்டுமானாலும், அபெக்ஸ் சொசைட்டியாகவோ, சென்ட்ரல் சொசைட்டியாகவோ டெக்ஸேர் பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் அரசிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மிக கேர்புல்லாக டீல் பண்ணவேண்டும். எந்த சங்கத்தையும், சென்ட்ரல் சொசைட்டியாகவோ அல்லது அபெக்ஸ் சொசைட்டியாகவோ மாற்றக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடாது. அபெக்ஸ் சொசைட்டி என்றால் என்னவென்று இந்த சட்டத்திலே தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து செயல்படவேண்டும்.

அதைப்போல இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் இந்த சட்டத்தின் 88-வது ஷரத்திலே 76-வது ஷரத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் மிகவும் கேர்புல்லாக டீல் பண்ணவேண்டியவை; அதற்கான ஏற்பாடுகள் தேவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சூப்பர்செஷன் ஆப் போர்டு என்பதை பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு கொடுத்திருக்கிற ஷரத்தை பார்த்தால் ரெஜிஸ்ட்ராரோ அல்லது அவருடைய அதிகாரத்தை அமல்படுத்துகிற எந்த ஒரு அதிகாரியோ அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பிற்கு தகுந்த அளவில் எந்த சங்கத்தையும் சூப்பர்சீட் பண்ணுகிற நிலை ஏற்படாமல், இந்த புரொவிஷனை செயலாக்கும் நேரத்தில் விதிகளை அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல செக்ஷன் 76-ஐ பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே அரசு கவனமாக அமல்படுத்த வேண்டிய ஒரு ஷரத்து என்ற முறையில் அதை அமல்படுத்தும் நேரத்தில் முறைகேடுகள் உள்ள முறையில், அதிகாரிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்ற முறையில் கூட்டுறவுச் சட்டங்களைப் பாதிக்கும் முறையில் அமலாக்காத நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு தெளிவான விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்து வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

\*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்பற்றிய சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று சில கருத்துக்களை நான் கூறவிரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை ஆரம்பகாலத்திலேயே சேவை மனப்பான்மைக்காக service oriented Institution ஆக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது business oriented institution ஆக மாறக்கூடிய சூழ்நிலை இயற்கையாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறை ஒருசிலருடைய சொந்தச் செல்வாக்குக் காரணமாக, அவர்கள் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஆதிக்கம் செய்து சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வசதிகளை, கூட்டுறவுத் துறையினுடைய நன்மைகளைப் பெற முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து, நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட துறை அமைச்சர்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

அவர்கள் நல்லதொரு சட்டத்தை—முழுச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். அதிலும், குறிப்பாக, கூட்டுறவுத் துறை பதிவு செய்யப்படுகிற நேரத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், கிட்டத்தட்ட 90 நாட்களுக்குள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று clauses 8 and 9-ல் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 90 நாட்களுக்குள் அந்தச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்வதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அது போன்று ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு இயக்குநர்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும், அதிகபட்சம் எவ்வளவு இயக்குநர்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இங்கே, நாமினேஷன்ஸ் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாமினேஷன் காலத்தை, நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வரையறை செய்து, 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அந்த நாமினேஷன் இருக்க முடியாத சூழ்நிலையைச் சட்டத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தினுடைய பிரிவின் காரணமாக, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிச்சயமாக ஜனநாயக முறையிலே, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடைபெற வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் இருக்கிற சங்கம், ஆரம்பகட்டத்திலே பல்வேறு உதவிகளைப் பெறுவதற்காக, அந்த நாமினேஷன் இருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதுபோன்று கூட்டுறவுத் துறையின் நிர்வாகத்திற்கு வருகிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் எழுதப்பட்டிருக்கிற தெரிந்தவர்கள் தான்—இயக்குநர்களாக வரவேண்டுமென்று, அதற்கான திருத்தத்தையும் சட்டத்திலே clause 34 sub-clause 1 இல் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, கூட்டுறவுத் துறையிலே தலைவராக இருப்பவர், அவருக்குப் பிடிக்காத இயக்குநர்களை, நீக்க ஒரு வழி இருந்தது. ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே 3 கூட்டங்களுக்கு வருகை தரவில்லையென்றால் அவர்களை நீக்க விடலாம் என்ற பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பலர் இருக்கிற காரணத்தினால், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சட்டங்கள் விரைவாக, உடனுக்குடன் கூட்டப்படாமல் இருக்க, அதற்கென்று காலவரையறை நிர்ணயம் செய்து clause 34 sub-clause (2) (d) இல் அதற்கென்று ஒரு வரன்முறையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதே போன்று மகாசபை நடத்தவேண்டுமென்றால், ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் கலந்து

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1983 பிப்ரவரி 12]

கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற திருத்தச் சட்டத்திலே நான்கில் ஒரு பங்கினர் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருப்பதால், ஏற்கனவே இருப்பதை விட நல்லமுறையில் அந்த மகாசபை நடக்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு வாரத்திற்குள் நோட்டீஸ் வழங்கமுடியாத நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், பலருக்குத் தெரியாத நிலை ஏற்படலாம் என்று கருதி, அதை 15 நாள் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

கிளாஸ் 80-ன்படி, தற்போது இருக்கிற கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே, பொதுவாக, ஆடிட்டை அந்தந்த ஆண்டே முடிக்கும் பழக்கம் இல்லை. அந்தப் பழக்கத்தின் காரணமாக, பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நலிந்துவிடக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதை உணர்ந்து, கூட்டுறவுத் துறையில் ஆடிட்டுகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் 3 மாதங்களுக்குள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆடிட்டை முடிக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

அதுபோன்று ஒவ்வொரு சங்கத்திலேயும் இருக்கின்றவர்கள் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டால், அந்த உறுப்பினருக்குப் போதுமான அவகாசம் அளித்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் அறிந்து, அதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை இந்தச் சட்டத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அது போலத்தான் கூட்டுறவுத் துறையிலே முதன்முறையாக, கிராசுக்கடி பண்ட் under payment of gratuity Act 1972-ன்படி பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் clause 79-ல் தமிழகத்திலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம், பொதுவாக நடைபெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபொழுது, அந்தச் சங்கத்தைப் பற்றி விசாரணை செய்து காலத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாத காரணத்தால் எத்தனையோ கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்று நடைபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு ஸ்தம்பித்திருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக 81 பிரிவின்கீழ் விசாரணை அலுவலர்கள் 3 மாத காலத்திற்குள் விசாரணை செய்து அந்த அறிக்கையினை அரசுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு விதிக்கும் clause 81-ல் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவு 81-ன்படி பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உயிர் பெறும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதால் நான் இந்தப் பிரிவை வரவேற்கிறேன்.



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

(பிற்பகல் 12-40)

மாவட்ட அளவிலே வேலைவாய்ப்பு பெறுவது என்பது பற்றி இக் கூட்டுறவுச் சட்ட மசோதாவில் வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி ஒரேயொரு கருத்தைச் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு நிலையத்தின் மூலமாக அளிக்கப்படும் சிப்பந்திகளுக்குப் போதுமான அளவிற்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது போன்றே பருத்தி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் சங்கடமான சூழ்நிலை உள்ளன எனவே இச்சங்கங்களுக்கு இந்தப் பிரிவினை விஸ்தரிப்பதை நிறுத்தி வைப்பது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்சார்ஜ், சூப்பர்சிஷன் பற்றி பிரிவுகள் 87 மற்றும் 88 ஆகியவையளவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சொத்துக்களை அவர்கள் தங்களது சொத்துக்களாகவே பாவித்து அதை முழுவதும் அனுப்பித்துக்கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை கடந்த காலத்திலே இருந்தது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சர்சார்ஜ் புரொசீயுட்கலை நடவடிக்கை எடுப்பதை குறைந்தபட்சம் மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக முடிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அது நல்ல வழிவகை என்பதைக் கூறி அதனை நான் வரவேற்கிறேன்.

சூப்பர்சிஷனைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு காலத்தில் சூப்பர்சீட் செய்யப்பட்டால் பல ஆண்டுகாலமாக அச்சங்கங்கள் புதுப்பிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. சூப்பர்சிஷன் காலத்தில், உறுப்பினர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பலனை அவர்கள் பெற முடியாத நிலைமை தற்போது இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு பிரிவு 88-இன்படி அதிகப்பட்சம் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள் சூப்பர்சிஷன் பிரியடை முடிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை மூட வேண்டுமென்றால் அல்லது அதைப் பயனற்றதாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தைக் கூறுவதற்கு clause 137-வது பிரிவின்படி சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரிவு 142-லே, கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சென்ட்ரல் கோவாப்பரேட்டிவ் பேங்குகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களை விசாரிக்கவும் ஆலோசனை பெறவும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மூலம் தங்களுடைய சங்க நிர்வாகம் எந்தக் காரணத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அந்தச் சங்கம் நல்லமுறையில்

[திரு. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1983 பிப்ரவரி 12]

நடைபெறுவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்க இந்தத் திருத்தம் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும் வங்கிக்கும் பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒன் மெம்பர் ட்ரிப்யூனல் பற்றி கிளாஸ் 151-லே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல முறையில் பணியாற்றினால் கூட்டுறவுச் சொத்துக்களைச் சூறையாடிய பலபேர்களை தண்டிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த ட்ரிப்யூனலை மேலும் அதிகப்படுத்தி, அந்த ட்ரிப்யூனல் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் சில மாற்றங்களைச் செய்தால் மேலும் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை வலுவானதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் நான் சில கருத்துக்களை மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சரவர்களின் முன்பு வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின்படி, பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தலைவராக இருப்பவர் அதனுடைய மேல் அமைப்புக்குச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பிரதம காட்டன் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே தலைவராக இருப்பவர் மத்திய வங்கியிலே இயக்குநராக இருப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் முறையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அந்த வாய்ப்பை எடுத்துவிட்டால் பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருப்பவர்கள் மத்திய வங்கிக்குச் சென்று அங்கு தங்களுக்குள்ள சங்கடங்களை பற்றி எடுத்துச் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற மத்திய கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் மாநிலத்தில் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வங்கி இயக்குநராகவும், தலைவராகவும் வருகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த நிலை மாற்றப்பட்டால் குருடன மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டக் கூடிய நிலையைப் போன்றுதான் ஏற்படும். ஆகவே, பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பவர், அதாவது ஒரு துறையைச் சேர்ந்த பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பவர் அதே துறையைச் சேர்ந்த மேல் அமைப்புக்குச் செல்லக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளித்தால் மேலும் இந்தத் துறை வலுப்பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும், ஏரியா ஆப்பரேஷன் என்று சொல்லுவார்களே அதை வரையறை செய்துவிட்டால், அந்த ஏரியா ஆப்பரேஷனிலே இருப்பவர்கள் மட்டும் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உறுப்பினராகப் பணியாற்ற முடியும். தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் வெவ்வேறான வகை



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

களில் ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகி, அந்தச் சங்கத்தை நடத்த முடியாத சூழ்நிலைகளைச் சில நேரங்களில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, Every Primary Society rendering a particular service or engaged in a particular activity should have a clearly defined territorial Jurisdiction.

அடுத்து membership is opened to those who are actually engaged in the profession only. இந்த வரைமுறையினை நிச்சயமாக ஒவ்வொரு பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் செய்தால், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற வழி இருக்கும். இதே போன்று ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் எவ்வளவு உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை இந்த மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளிலே வழிவகை செய்யவேண்டும்.

There should be no admission of individuals as members of Central Bank and individual membership in all banks and societies should be abolished.

ஒவ்வொரு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியிலேயும் தனியார் உறுப்பினர்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். தவிர்த்தால்தான் அவர்களுடைய அதிகத்தை ஒழிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய முடியும்.

அதேபோன்று தமிழ்நாடு மாநில கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே தனிப்பட்டவர்கள் தலைவராக வந்து, அந்த மாநில கூட்டுறவுச் சங்கம் செயல்படாத நிலை ஏற்படும். அந்த மாநில கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், அந்தப் பிரதம சங்கத்திலே தலைவராக இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் வாக்களிக்கும் உரிமையளித்தால் தான் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேலும் நல்லமுறையிலே செயல்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதேபோன்று ஒவ்வொரு மத்திய வங்கியிலேயும் இதுபோன்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவர்களுக்குத்தான் மேலமைப்புக்கு வாக்களிக்கவும், இயக்குநராகவும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஒப்பன் அட்மிஷன் என்று ஒரு கிளாஸ் இந்தக் கூட்டுறவு சட்டத்திலே செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே பல நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருக்கிறவர்கள், அங்கே உள்ள 'ரா மெட்மீரியல்களை' எடுத்துச் சென்றுவிட்டு, அதையும் சாப்பிட்டுவிட்டு, மற்றொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உறுப்பினராக சேர்ந்தால் பல சங்கங்கள் ஏமாற்றப்படக் கூடிய சூழ்நிலை சட்டப்பூர்வமாக

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

[1983 பிப்ரவரி 12]

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது, அந்தமுறை மாற்றப்பட்டு அந்தந்த கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களின் இயக்குநர்களுக்கு மட்டும் தான் குறைந்த பட்சம் ஒரு வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். எனவே இப்புதிய பிரிவினால் ஏற்படுகின்ற நடைமுறை சங்கடங்களை கருதி தற்போதுள்ள நடைமுறையே நீடித்தால் நல்லது.

அடுத்து, போனஸ் பிரிவைப் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கல்வி நிதி என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கல்வி நிதியில் இருந்து அங்கே உழைக்கின்ற அந்த நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு, அல்லது அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு, அந்தச் சங்கம் எந்தவிதமான சலுகையும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் குழந்தைகள் கல்விபெறும், வாய்ப்பை இந்நிதியில் இருந்து தற்போது செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சங்கங்களுக்கு பொது நலநிதியையும் கல்வி நிதியையும் பயன்படுத்த அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும்.

அதேபோன்று இங்கே பகுதி 33-லே நலிந்த பிரிவினருக்கு வாய்ப்பு அளிப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருமே பெரும்பாலும் நலிந்த பிரிவினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நலிந்த பிரிவினராக கருதி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த 33-வது பிரிவிலே எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் ஒரிடத்திலே குவியக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை மாற்றி "டி சென்ட்ரலை சேஷன் ஆப் பவர்ஸ்" என்ற முறையிலே அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு மறுபரிசீலனை செய்யக் கூடிய வகையிலே கீழ்மட்டத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.

பிரிவு 33-ன் கீழ் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் அரசு அலுவலர்களை நியமிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவின் கீழ் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கொண்டு வந்தால் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மிகவும் நலிந்த நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் அந்தப் பணியாளர்களுக்கு சம்பளம் கூட கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இதனால் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உடனடியாக மூடப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். பதிவாளருக்கு அளவுக்கு அதிகமாக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாகத்தினருக்கு ஒரு அதிகாரமூயில்லை. எனவே இதையும் அமைச்சர் அவர்கள்



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

மறுபரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமாறு விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-50)

\*திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசு 1980-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு மசோதா மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்வை முடித்து சட்டமன்றத்திலே பொறுக்குக் குழுவின் திருத்தங்களோடு, பொறுக்குக் குழுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்களோடு இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அந்த பொறுக்குக் குழுவின் திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, பொறுக்குக் குழு சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு கூட சில மாறுதல்களை, திருத்தங்களை அவையின் முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையிலே பொறுக்குக் குழு ஆய்வு செய்து ஒரு சட்ட முன்வடிவை வைத்ததற்குப் பிறகு பல்வேறு திருத்தங்கள் இந்த அவையின் முன்னால் அரசின் தரப்பிலே வைக்கப்படுவது சரியல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தினுடைய தன்மைகள், அது எந்த அளவிற்கு நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை, ஜனநாயகப்படுத்தி இந்தச் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிர்வாகங்களை, ஜனநாயக முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நல்ல நிர்வாக அமைப்புகளின் மூலம், நடைமுறையிலே தங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றி, விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் மற்றும் இதனால் பயன்பெற விரும்பி அங்கம் வகிக்கும் நலிவுற்ற மக்களுக்கும் சரியான பயனை விளைவிக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த மசோதா எந்த அளவிற்கு வழி வகைகளை செய்கிறது என்பதை முழுமையாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சட்டம் என்ற சட்டம் முதலாவதாக நமது நாட்டில் 1904 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது. நம்முடைய தேசத்தில், நம்முடைய தமிழகத்திலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1892 ஆம் ஆண்டிலே துவக்கப்பட்டது என்பதும் ஆரம்பத்திலே துவக்கப்பட்ட சங்கங்கள் அனைத்தும் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு கடனை

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 12]

வழங்கக்கூடிய வகையிலே செய்வதற்கான முறையிலே அந்தச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதும், ஆகவே அதை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய முறையிலேதான் 1904 ஆம் ஆண்டு சட்டம் மத்திய அரசால் இயற்றப்பட்டது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற, கூட்டுறவுத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கடனைப் பெற்றுத் தருவதற்கு, மற்ற நிதி ஆதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யக்கூடிய மத்திய சங்கங்கள், மத்திய வங்கிகள், மத்திய அமைப்புகள் தோன்றிய காலத்திலே இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதும் அவசியம் என்ற நோக்கத்தில் மீண்டும் 1912 ஆம் ஆண்டிலே இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தால் திருத்தப்பட்டது என்பதும் அனைவரும் அறிவோம். நம்முடைய தமிழகத்தில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் 1892 ஆம் ஆண்டிலே இது துவக்கப்பட்டாலும் தமிழகத்திலே முதலாவதற்கு 1932 ஆம் ஆண்டிலேதான் தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டம் என்ற 1932 ஆம் ஆண்டின் 6-வது சட்டம் என்ற அடிப்படையிலே அந்தச் சட்டம் இங்கு உருவாக்கப்பட்டது, இயற்றப்பட்டது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகும் 30 ஆண்டுகள் கழித்து நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சட்டம் இந்த சட்டமன்றத்திலே அன்றைய தினம் கூட்டுறவு அமைச்சராக இருந்த இன்றையதினம் மத்திய பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற—மாண்புமிகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களால் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அது தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அது சட்டமாக இயற்றப்பட்டது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு 30 ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பிறகு 1961 ஆம் ஆண்டிலே அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அன்றையதினம் சட்ட அமைச்சராக, கூட்டுறவு அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசியது, இது ஒரு முற்போக்கான சட்டம் என்ற ஒரு கருத்தை இந்த அவையிலே அன்றையதினம் அவர்கள் கூறி அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்றையதினம் 1982 ஆம் ஆண்டில், 20 ஆண்டுகள் கழித்து நாம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பரிசீலிக்கக்கூடிய நேரத்திலே பழைய சட்டத்திலே பல மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று கருதி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இந்த அவையிலே, இன்றைய தினம் புதிதாக, புதிய உருவத்தைப் பெற்று தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

ஆனால் இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கான அவசியம் மற்றும் தேவை எதற்கு என்று நாம் கருதினோமோ, எந்தெந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அந்தச் சட்டத்திலே மாறுதல்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நாம் விரும்பினோமோ அந்த மாறுதல்களை முழுமையாகக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் தான் கூற வேண்டும்.

முதலாவதாக இந்த மாநிலத்திலே கூட்டுறவுத் துறை இன்றையதினம் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்று இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக உணர்வோம். இதை மற்றவர்கள் சொல்லி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாம் யாரும் இல்லை. இது ஆரம்பத்தில் கடன் வழங்கும் சங்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இன்றையதினம் அது ஒரு பெரிய ஆலவிருட்சம் போல்—எப்படி ஆலவிருட்சம் பல விழுதுகளை விட்டு, அந்த விழுதுகள் அந்த ஆலமரத்தின் வேராக மாறி, அது ஒரு பலமான, அசைக்க முடியாத அளவிற்கு வளர்ந்துவிடுகிறதோ அதைப்போல—தமிழகத்திலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் பல துறையிலும் வளர்ந்து இருக்கின்றன. வளர்ச்சி பெற்று இருக்கின்றன. மேலும் வளர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்றையதினம் 16 கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் இருக்கின்றன. கிராம விவசாய சேவை சங்கங்கள் நடைமுறையிலே கிட்டத்தட்ட 5,000 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நிலவள வங்கிகள் 223 இருக்கின்றன. கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் 131 இருக்கின்றன. எம்ப்ளாய்ஸ் கிரிடிட் சொசைடீஸ் 1,205 இருக்கின்றன. நகர கடன் சங்கங்கள் 74 இருக்கின்றன. கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகள் 29 இருக்கின்றன. பிரதம கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் 3,492 இருக்கின்றன. லிப்ட் இர்ரிகேஷன் சொசைடீஸ் பெயரளவிற்கு இருந்தாலும் 162 சொசைடிகள் இருக்கின்றன. மார்க்கெட்டிங் சொசைடீஸ் விற்பனை சங்கங்கள் 114 இருக்கின்றன. அச்சகங்கள் 16 இருக்கின்றன. கூட்டுறவு காண்டிண்கள் 79 இருக்கின்றன. தொழில் துறை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 559 இருக்கின்றன. காதி கிராம கைத்தொழில் நிறுவனத்தின் மூலம் நிர்வகிக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் 3,312 இருக்கின்றன. நெசவர்ள் சங்கங்கள் 1,100 இருக்கின்றன. இதைத் தவிர பால் வழங்கும் சங்கங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 4,800 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்தில் 20,000-க்கும் அதிகமான கூட்டுறவு சங்கங்கள் இன்றைய தினம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[[1983 பிப்ரவரி 12]

இந்த 20,000 சங்கங்களிலும் இன்றைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அமைப்புகள் இல்லை. அனைத்து மாவட்ட மற்றும் மத்திய அமைப்புகளிலும், அனைத்து தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் இன்றைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்புகள் கிடையாது. நிலவள வங்கிகளில் கிடையாது. விற்பனை சங்கங்களில் கிடையாது. அபெகஸ் சொசைடிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்புகள், நிர்வாகக் குழுக்கள் இல்லை.

அதேநேரத்தில் கிராமச் சங்கங்கள், விவசாயக் கடன் சங்கங்கள் ஆகியவற்றில், அந்தச் சங்கங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பல ஆண்டுகாலமாக அந்த நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடிப்படையில் அவர்கள் தொடர்ந்து அந்தப் பதவியில் நீடித்து இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், இதை மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களின் பதவிக் காலத்தை நீட்டித்திருந்தாலும் மாநிலத்திலே கிட்டத்தட்ட 10,000 அமைப்புகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபை இருக்கிறது என்று கூறலாம். ஆனால் இதிலே உண்மையென்னவென்று சொன்னால், இந்த 10,000 கிராம விவசாய சங்கங்களுக்கு நிதி ஆதாரம் பெற்றுத் தருகிற, அவைகளுக்கு ஊற்றுக் கண்போல் இருக்கின்ற மத்திய வங்கிகளிலோ அல்லது விற்பனை சங்கங்களிலோ அல்லது நிலவள வங்கிகளிலோ, அல்லது மையமாக நிதி ஆதாரத்தை முழுமையாகப்பெற்று செயலாற்றும் அத்தகைய அமைப்புகளிலோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை கிடையாது. அவைகள் எல்லாம் இப்போது தனி அதிகாரிகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் தான் இயங்கி வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00.)

அது மட்டுமல்ல. இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடிவ்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? தனியார் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளின் கொடுமையிலிருந்து கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; கரும்புக்கு கட்டுப்படியாகும் நியாயமான விலை, மலிவான விலையில் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் சர்க்கரை வழங்க வேண்டும்; அந்தப் பொறுப்பை நம்முடைய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மூலம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் நம்முடைய நாட்டிலே கூட்டுறவு



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றையதினம் வரையில் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை இல்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த நிலைமை களைப் போக்குவதற்காக இந்தச் சட்டத்திலே என்ன மாற்றம் வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது மேலும் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அந்த கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை நடத்த, இயக்குநர்களை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளருக்கு கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தேர்தல் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள்; வந்தால் சந்தோஷம். அதுதான் எங்கள் விருப்பம்.

அதைப்போன்று இலட்சக்கணக்கான நெசவாளர்களின் துயரைப்போக்க, நூல் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க, நியாயமான விலையில் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கச் செய்ய கூட்டுறவு நூற்பாலைகளை ஏற்படுத்தினோம். அந்த நூற்பாலைகளுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை இல்லை என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இல்லாத காரணத்தாலே அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தவில்லை என்று இப்போது யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். சட்டம் வந்தாலும் இந்த நிலைதான். 1976 ஆம் ஆண்டு அன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையின் பதவிக்காலத்தை நீடிக்காமல் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு நம்முடைய மாநிலத்திலே நேரடியாக அட்வைசர்ஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் இதற்கான தேர்தல்கள் முழுமையாக நிறுத்தப்பட்டன. அப்போது தேர்தல் நடைபெறவில்லை என்றாலும், அதைத் தொடர்ந்து சட்டம் இயற்றப்பட்டு, முழுமையாக நல்லமுறையில் தேர்தலை நடத்தலாம் என்று கூறியே தேர்தல் இதுவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது. மேலும் இவற்றிற்கான தேர்தலை ஒத்திவைக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த அவையிலே இந்த சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்திலே எப்படியும் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வோடு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் மற்றும் இங்கே இருக்கிற அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துழைத்து, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை எப்படியும் இந்த ஆண்டு ஜூலை 1-ந்தேதி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை இங்கே நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 12]

இன்றையதினம் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே விவாதிக்கின்ற போது ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே மாநிலத்திலும் சரி, மத்திய அரசின் சார்பிலும் சரி, இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயல்படுகின்ற நடைமுறைகளைப் பற்றியும் அதற்கான சட்டங்களை இயற்றுவதைப் பற்றியும் விதிகளை இயற்றுவதைப்பற்றியும் அதிகாரங்கள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. முதலிலே டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை குழு அமைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சந்தானம் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. இந்த சந்தானம் கமிட்டி பல்வேறு பரிந்துரைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக சந்தானம் கமிட்டி இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஜனநாயக முறையில் செயல்பட, சுயேச்சையாக செயல்பட வழிவகை ஏற்பட வேண்டும் என்றும் அரசுத்துறை நிர்வாக மேற்பார்வை செய்வதை மட்டும் மேற்கொள்ள வழிமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என்றும் சந்தானம் கமிட்டியில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தவகையிலே சட்டங்களும் விதிகளும் இயற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

நாம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த கூட்டுறவுத் துறை பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். மீண்டும் மீண்டும் பேசியும் பல ஆண்டுகளாக தேர்தல் நடைபெறவில்லை. கூட்டுறவுத் தத்துவத்தை, கொள்கையை நிலைநாட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சுயேச்சையாக இயங்க வேண்டும்; ஜனநாயக முறையில் இயங்க வேண்டும். அதிலே இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் நியாயமான உரிமைகளைக் கொடுத்து, அந்த அடிப்படையிலே இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இயக்குவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இடைத்தரகர்களின் குறுக்கீடுகளை, சரண்டலை ஒழித்து, எக்ஸ்பிளாயிட்டேஷனை ஒழித்து, மக்களின் பொதுவான நலன்களை — அவர்கள் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது நகரப்புறங்களிலே இருக்கிற மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மக்களுடைய பொதுவான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான முறையிலே இந்தச் சங்கங்கள் இயங்க வேண்டும் என்பதுதான் அதனுடைய குறிக்கோளாக இருந்திருக்கிறது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் ஒரு ஊர் பிரச்சனையைப் பற்றி தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, 1-4-1983 முதல் தேர்தல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது தேதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சீக்கிரமாக தேர்தலை நடத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?



1983 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தை வெளியிட்டார். அவ்வளவுதான். என்னுடைய உரையிலே இறுதியிலே நான் கூறுகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுக் கொள்கை தத்துவம் சம்பந்தமாக குறிப்பிட்டு வந்தேன். (குறுக்கீடு) ஆமாம். Intermediary Exploitation அதிலே சுரண்டல் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான தத்துவம். என்னுடைய பையிலே யாரும் கை வைக்க வேண்டாம். அடுத்தவர்களுடைய பையிலே நானும் கை வைக்கக்கூடாது என்பதை அடிப்படையாக கொண்டு அவரவர்கள் நல்ல முறையிலே மற்றவர்களோடு--அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புப் பெற்று, கூட்டாக இருந்து வாழவேண்டும் என்று பொதுவான தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு உருவாகி அந்த வகையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் அதை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த இயக்கமும், இந்தச் சட்டமும் அமைக்கப்பட்ட வேண்டும். அதுதான் கருப்பொருளாக இன்றையதினம் அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஆனால் எந்த அளவுக்கு நடைமுறையிலே இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நாம் விரும்புகிற ஜனநாயக முறை இன்றையதினம் செயல்படுகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சட்டம் இருக்கிறது. அதிலே தேர்தல்கள்--3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை அமைக்கப்பட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலமாக விதிகள் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் தகுதி, அல்லது தகுதியின்மை என்பதைப் பற்றி பின்னாலே எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அங்கத்தினர்கள் வாக்களிப்பது, எப்படி தேர்தல் நடத்துவது என்பவை போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள் குறித்து விதிகள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக போர்டுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபைக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் என்ன? ஜனநாயக முறையில் அவர்கள் செயல்படுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதை சற்று அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாக சபை--ஒரு குறிப்பிட்ட கிராம விவசாய சேவா சங்கமாக இருந்தால் அதனுடைய அலுவல்களை இன்றைய தினம் யார் தீர்மானிப்பது. தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட போர்டு இருக்கிறது. அல்டிமேட் அத்தாரிட்டி, ஜெனரல் பாடி என்று சட்டத்திலே மற்றும் விதிகளிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த சொசைட்டியிலே என்னென்ன-பை-லாக்கள்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 12]

என்னென்ன விதமான ஆபரேஷன்கள், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று அந்த சொசைட்டியிலே நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அந்த நிர்வாக சபைக்கோ அல்லது அங்கத்தினர்களுக்கோ அதிலே அங்கம் பெறக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கோ கருத்துச் சொல்லக்கூடிய அல்லது முடிவு செய்யக்கூடிய உரிமை இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக கிடையாது.

இந்த சொசைட்டி இன்னச் செயல்களைத்தான் செய்ய வேண்டும், இன்னின்ன காரியங்களைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று நடைமுறையின் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டு, அதை மீறி—பை-லாவில் இருந்தாலும் சரி—அதன்படி கூட செயல்பட முடியாத நிலை இன்றையதினம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சொசைட்டியை இயக்குவதற்கான பை-லாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த பை-லாக்களை உருவாக்கியது யார்? அந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் மகாசபையிலே வைத்து, அங்கீகாரம் செய்து, பதிவாளர்களுக்கு அனுப்பி, அந்த பைலாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்று இயற்றப்படுகின்றன.

ஆனால் அந்த பை-லாக்களிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைச் செய்வதற்கு இன்றையதினம் அவர்களால் முடியாது. பதிவாளர்கள் அவர்கள், என்னென்ன ஆப்ரேஷன்கள், என்னென்ன காரியங்களை அந்த சொசைட்டியிலே செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ, உத்தரவு இருக்கிறதோ அதைத்தான் நிறைவேற்றவேண்டும். பதிவாளர்கள் உத்தரவு இருதல் என்பதை அவருடைய இன்ஸ்டிரக்ஷன்களை சர்க்குலர் வாயிலாக அனுப்புவார். அதை எடுத்துக்கொண்டு துணை பதிவாளர் ஆக்ஷன்ஸ் எடுக்கின்ற உப பதிவாளருக்கு அனுப்புவார்.

(பிற்பகல் 1-10)

சார் பதிவாளர் வருவார், வந்து ரிஜிஸ்ட்ராருடைய இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்கின்றது, சர்க்குலர் இருக்கின்றது என்று சொல்லி பைலாவிலே இருக்கிறது என்று அதன்படி ஏதாவது செய்தீர்கள் என்றால் அது சட்ட விரோதம் ஆகவே உடனே பைலாவை மாற்றுங்கள் என்று உடனே சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவே பைலாவை இயற்றுவதற்கான, பைலாப்படி செயலாற்றுவதற்கான அதிகாரம் இன்றையதினம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகச் சபைக்கும் மகா சபைக்கும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடன் வழங்குவது சம்பந்தமாக, கடனை வசூலிப்பது சம்பந்தமாக வட்டி விதிதங்களை நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக மற்ற அனைத்து காரியங்களுக்கும் அதாவது உரம் வழங்குவது சம்பந்தமாக அனைத்து பிரச்சனைகளிலும் பதிவாளருடைய உத்தரவை



1983 பிப்ரவரி 24 [தரு. இர. கருப்பையா]

நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்த சங்கங்களின் தலைவர்கள் அவற்றை தான் நிறைவேற்ற வேண்டும், அவற்றை நிறைவேற்ற செய்வதற்கு இன்றையதினம் கூட்டுறவு இலாக்காவின் அதிகாரிகள் அதாவது சி. எஸ். ஆர்-களும் டெபுட்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் இருக்கிறார்கள். தவிர இன்றைக்கு பெரிய சங்கங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் அனைத்து பெரிய சங்கங்களிலும் நிர்வாகப் பொறுப்பினை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கான முறையிலே அரசு அதிகாரிகள்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது யதார்த்தமான உண்மை. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் தான் கூட்டுறவுச் சட்டம், விதிகள், உப விதிகள் இவை அனைத்தும் இயற்றப்பட்டு நிறைவேற்றப்படக்கூடிய நிலை இன்றையதினம் இருக்கின்றது.

ஜனநாயகம் என்று சொல்லப்படுகிறது ஆனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஜனநாயகம். ஜனநாயகம் என்ற பெயரை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இன்னின்ன முறையிலேதான் நிர்வாகம் செயல்படவேண்டும் என்ற முறையில் நிர்வாக ஆணைகளையும், உத்தரவுகளையும் போட்டு அந்த முறையில் இன்றையதினம் இதைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்றும், நடைமுறையில் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இப்படித்தான் செயல்படவேண்டும் என்றும் இன்று நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது எந்த வகை சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இதுதான் நடைமுறை கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை கிராமங்களிலே விவசாயிகள், நலிந்த பிரிவினைச் சார்ந்தவர்கள், வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள், கறவை மாடுகளை வரங்கி பால் உற்பத்தி சங்கங்களை உருவாக்கி அந்த அடிப்படையிலே அந்தச் சங்கங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. ஆனால் திடீரென்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த பால் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கங்கள் அனைத்தும் பால் உற்பத்திச் சங்கங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இது யாருடைய உத்தரவு? சென்ற ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், எனக்கும் கடுமையான சண்டை. கிராமங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்காக பால் உற்பத்தி சொசைட்டி பதிவு செய்தாகிவிட்டது. கடன் வாங்கிவிட்டார்கள். பாலை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பாலை திருச்சி, ஸ்ரீரங்கம் பால் உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனைக் கழகம் எடுத்து விற்பனை செய்ய மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே நாங்கள் உள்ளூரிலே கறந்த பாலை விற்பனை செய்வதற்கான அதிகாரம் கொடுங்கள் என்ற முறையிலே அனுமதி கேட்டபோது அதைக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் சொசைட்டி வரவேண்டும், பால் உற்பத்தியாக வேண்டும் ஆனால் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய பாலை விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பை...

[1983 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பொருத்தவரையிலே அதனுடைய அங்கத்தினர்கள் பிரைமரி சொசைட்டிக்கு பாலைத் தரவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவது விதியிலே இருக்கிறது. ஆனால் கொடுக்கின்ற பாலை எடுக்கமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயானால் அது விதிக்கு மாறுபட்டது. அது கண்டிக்கத்தக்கது. எனவே அரசு கண்டிப்பாக அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, இதுமாதிரி பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொன்னேன். நேரடியாகத் தெரிந்த பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. அந்த முறையிலே பால் உற்பத்தியாளர் விற்பனைச் சங்கங்களாக இருந்தவை திடீரென்று ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே உற்பத்தியாளர்கள் சங்கமாக மாற்றப் பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிலைமை என்ன? யார் முடிவு செய்தார்கள்? அங்கத்தினர்களின் ஜெனரல் பாடியோ மற்றவர்களோ முடிவு செய்யவில்லை. மேலே இருந்து உத்தரவு வருகின்றது. மில்க் கமிஷனர் இருக்கிறார்கள். டி.எம்.சி. இருக்கிறார்கள். அந்த ஆணையாளர்களிடத்திலே இருந்து உத்தரவு வருகின்றது.

பால் உற்பத்தியாளர் சங்கங்கள் தான் இனிமேல் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். குளித்தலை போன்ற நகரங்களிலே பால் கிடைக்கவில்லை. ஒரு சங்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் முதலில் உற்பத்தியாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் திருச்சியிலிருந்து பால் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்யுங்கள் என்றால் அது முடியாது என்கிறார்கள். இது மாதிரியாக பல்வேறு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒரு ரெஜிமென்டெட், ராணுவ படுத்தப் பட்ட முறையில் ஆணைகள் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்த உத்தரவுகளை நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்பு இன்றையதினம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு — அதைத்தான் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. மற்ற சங்கங்களை எடுத்துக் கொண்டால், மேல் இருந்து 'பைலா' திருத்தம் போட வேண்டும் என்று வருகிறது, எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திருத்தம் போடவில்லை என்றால் மேற்கொண்டு சங்கங்கள் செயல்படமுடியாது. ஆகவே பதிவாளர் சொல்லக்கூடிய அந்த 'பைலா' திருத்தங்களை அந்த சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்கான 30 நாள் சொடுத்து நோட்டீஸ் வரும் அதை இப்போது 90 நாள் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்திலே அதற்கு பிறகு பதிவாளர் 'பைலாவை' திருத்தம் செய்து அவர் அறிவிக்கலாம், என்றால் நாம் விரும்பும் ஜனநாயக அமைப்பு நெறிமுறைகள், தன்மைகள் எங்கே இருக்கின்றன, என்பதை



1983 பிப்ரவரி 12] [திரு. இரா. கருப்பையா]

நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் நிலைமைகள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபைகளை அமைக்க வேண்டும், அங்கத்தினர்கள் தகுதியை நிர்ணயிப்பது யார்? அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தகவின்மையை நிர்ணயிப்பது யார்? ஆகவே தகவின்மை என்று சொல்லி பதிவாளர் உத்தரவு போட்டு அங்கத்தினர்களை சேர்ப்பது சம்பந்தமாக நிலைமைகள் எல்லாம் வரலாம். சங்கங்கள் பதிவு செய்ய வேண்டும். அந்த பதிவு செய்ய வேண்டிய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் பதிவாளர் என்ன முறையில் 'பைலா' கொண்டுவர விரும்புகிறாரோ, என்ன என்ன மாதிரி சொல்கிறாரோ, என்ன என்ன தீர்மானம் சொல்கிறாரோ அதை எல்லாம் நிறைவேற்றி சரியாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பதிவு செய்வோம் என்று பதிவு செய்வார் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய சபைகள் ஒவ்வொரு போர்டுக்கும் எத்தனை பேர்? டைரக்டர்ஸ் தீர்மானிப்பது யார்? ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தின்படி சட்டவிதிகளின்படி 7 பேர், 9 பேர், 15 பேர் என்று ஒவ்வொரு அமைப்புக்கும் ஒரு முறையில் அந்தந்த சங்க பைலா, வைத்து அந்த அடிப்படையில் தேர்தல்கள் நடந்து வந்தன. 1974 ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன், மீண்டும் அந்த மாதிரியான நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்படக்கூடாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தினம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபைகள் நிர்வாக சபைகள் அனைத்தும் கலைத்தார்கள், உத்தரவு போட்டுக் கலைக்கவில்லை. தேர்தல் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அந்தத் தேதியில் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு போட்டது அன்றைய தினம் இருந்த அரசு. ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் எத்தனை பேர் டைரக்டர் இந்தச் சட்டத்தின்படி இயற்றப்பட இருக்கிற விதிகளின்படி 1961-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு சட்டத்தின்படி விதிகளின்படி அன்றைய தினம் மறைந்த ஆதித்தனார் அவர்கள் கூட்டுறவு அமைச்சராக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் மத்திய வங்கிகளில் யார் தலைவராக வர வேண்டும் ஒவ்வொரு மத்திய வங்கியில் இன்னார் தலைவராக வரவேண்டும், பெயர் உட்பட தீர்மானித்து அதற்குத் தகுந்த மாதிரி டைரக்டர்கள் எண்ணிக்கை, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி எந்த எந்த இடத்திலிருந்து எவ்வளவு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும், யார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தீர்மானித்து அதிகாரிகளிடம் கூறி அன்றைய தினம் அதை நிறைவேற்றும் முறையில் தேர்தல் நடந்தன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கிட்டத்தட்ட நியமன உறுப்பினர்கள் அங்கத்தினர்கள் ஆதரவைப் பெற்றவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பழுத்த அனுபவம் உள்ளவர்கள் அது எல்லாம் போய் ஆகி விட்டது. அங்கத்தினர்களுக்கு ஒருவரைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று விருப்பம் இருந்தால் அது எங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை ஆகவே, மத்திய வங்கியில்; லிப்டு இரிகேஷன் சங்கத்தில்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 12]

அதில் 3 பேர் டைரக்டராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியது, அதேமாதிரி ஒவ்வொரு வகைச் சங்கங்களுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடிய பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை தீர்மானித்து எது எதில் எப்படி போட்டால் தாங்கள் விரும்பக்கூடிய வகையில் நிர்வாக சபையில் தலைவராகவும், மற்ற பொறுப்பில் வரமுடியும் என்பதை கணக்கிட்டு அந்த வகையில் விதிகள் இயற்றப்பட்டன. அதனுடைய அலங்கோலத்தை நாம் பார்த்தோம்.

(பிற்பகல் 1-20)

பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஊழல்கள், அது சம்பந்தமான விசாரணைகள் நடைபெற்றது. எல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரியும். சட்டத்தின்படி, விதிகளின்படி தான் தேர்தல் நடைபெற்றது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தின்படி விதிகளின்படி உருவாக்கி இருக்கின்ற சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் விரும்பக்கூடியவர்தலைவராக வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்ததா என்றால் இல்லை. ஜனநாயகத்திலே இதுவும் ஒரு மாதிரியான ஜனநாயகம் அந்தப் பரிசோதனையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இதிலே இன்னும் ஒரு புதிய பரிசோதனையும் இருக்கிறது. கொஞ்சம் அமைச்சர் அவர்கள் திறந்த மனத்தோடு என்ன என்ன திருத்தங்கள் வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் முழுமையாகக் கூறுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இந்தச் சட்டம் அரசியல் சாதி, இன உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் மக்களுடைய இயக்கம், பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற உணர்வோடு இந்த சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை எல்லாம் நிறைவேற்றக்கூடிய நேரத்தில் முழுமையாக இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் நான் கொஞ்சம் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன்.

இந்த சட்டத்திலே உள்ள பல்வேறு ஷரத்துக்களைப்பற்றிப் புகிறேன். ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தை ஒரு வார்த்தைதான், பேச விரும்பு ஆனால் ஒவ்வொரு காலத்திலேயும் ஜனநாயகத்தின் பேரிலே நடந்த தேர்தல்கள் முறைகள் இவைகளை வைத்துப் பார்க்கிறபோது அன்றைக்கு எல்லோருக்கும் சரியாகக் கூட தென்பாட்டிருக்கலாம். இன்றைக்குப் பார்க்கிற நேரத்திலே அது கேலிக்கூத்தாக இருப்பதைப் பார்க்கமுடியும். இன்றைய தினம் இயற்றப்படுகிற இந்தச் சட்டத்தில் ஜனநாயகம் என்பது சங்கத்தினுடைய அங்கத்தினர்கள் முழுமையாக தாங்கள் விரும்பக் கூடியவர்களை எந்தவிதமான தங்குதடையுமின்றி தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உரிமையை அளித்து அவர்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிற நிர்வாகசபையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வழிவகைகளை உண்டாக்குகிற முறையில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

நான் குறிப்பிட்டதைப்போல் இடையிலே ஏற்பட்ட 1974 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள், அதற்கான விதிகள் எல்லாம் அரசியல் நோக்கத்தோடு ஏதாவது ஒரு அரசியல்



1983 பிப்ரவரி 12]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

நோக்கத்தோடு ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் நம்முடைய கைகளிலே பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கவேண்டும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கவேண்டும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு—அந்த உணர்வு வருவதிலே தப்பு இல்லை—பெரும்பான்மையான மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று ஒரு கட்சி ஆளுங்கட்சியாக வருவதிலே ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது. ஆனால் அதே நேரத்திலே எப்படியாவது வரவேண்டும் என்ற நடைமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசியல் நோக்கத்தோடு அரசியல் லாபத்திற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பெருவாரியான முறையிலே தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும் என்ற தங்களுடைய முடிவை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் ஜனநாயக விரோத நடைமுறைகள் இருக்கக்கூடாது. அதற்கான முறையிலே திருத்தங்களோ விதிகளோ வருவது கூடாது. அந்த நடைமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற டணிவோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அதே பின்னணியில் பார்க்கிறபோது இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தைப்பற்றி ஆரம்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சட்டம் பொறுக்குக்குழு ஆய்ந்து சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இந்த மசோதாவில் ஒவ்வொரு வில்லேஜ் சொசைட்டிக்கும் 5 முதல் 15 நபர்கள் வரை நிர்வாக இயக்குநர்களாக இருக்கலாம் என்றும், மத்திய அமைப்பு களுக்கு 7-லிருந்து 25 வரையில் இருக்கலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பார்க்கிறபோது, அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தை வைத்து பார்க்கிறபோது, 21 வரையில் சாதாரண கிராம சங்கங்களில் இருக்கிற இயக்குநர்கள் நிர்வாக சபைக்கான எண்ணிக்கையை தீர்மானிக்கலாம் என்கிற அடிப்படையிலே-கிராம சங்கங்கள் அலுவலகம் எப்படி இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள், அறிவார்கள், நாம் 21 பேர்கள் ஒரு சங்கத்திற்கு இயக்குனர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் 21 பேர்கள் உட்கார்ந்து சொசைட்டியிலே போர்டு மீட்டிங் நடத்துவதற்கு இடம் கூட கிடையாது. இன்றைக்கு பெருவாரியாக சங்கங்களில் இந்த நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் சமீபத்திலே விவசாய சேவை சங்கங்களுக்கு கட்டிடம் அமைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு டைப்-டிசைன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சங்கங்கள் தங்களுக்கு 15 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது; அல்லது ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது; கொஞ்சம் பணமும் இருக்கிறது; கட்டிடம் வசதியாக கட்டிக் கொள்கிறோம் என்றால் அப்படிச் செய்ய முடியாது; அரசு சொல்லியிருக்கிற டைப்-டிசைனில் தான் கட்டிடம் கட்ட வேண்டும்; அப்படி இருக்கிறபோது இவ்வளவு பேர்கள் உட்கார்ந்து நிர்வாக சபை நடத்த இடம் இருக்குமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். சங்கம் இயக்குனர் குழுவில் ஏழு பேரை வைத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது ஒன்பதா க ணைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது. அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக இந்த காரியம் நடைபெறக்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 12]

கூடாது என்று எண்ணுகிறோமோ, விரும்புகிறோமோ அதற்கு இடம் அளிக்கிற வகையிலே தான் இது கொண்டு செல்லும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஆகவே எண்ணிக்கையை பொறுத்த வரையில் தெளிவான ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும். கிராம சங்கங்களுக்கு ஒன்பதிற்கு மேலே போகக் கூடாது; அபெகஸ் சொசைட்டிக்கு 15-க்கு மேலே போகக் கூடாது. மாவட்ட வங்கிகள் போன்ற அமைப்புகள் என்றால் அதற்கு 21-ற்கு மேலே போகக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் எண்ணிக்கையை தீர்மானித்து இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சரியாக இருக்கும். 5-ல் இருந்து 15, 7-ல் இருந்து 21 என்கிற அளவிற்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது ஏனென்றால் பின்னாலே இவர்கள் 7 பேர்கள் என்று நிர்ணயிப்பார்கள்; 10 பேர்கள் என்று நிர்ணயிப்பார்கள்; ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் அந்த பதவிக்கு வரமுடியவில்லை என்றால் பை-லாவிலே ஏதாவது திருத்தத்தை போட்டு கொஞ்சம் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தலாம் என்ற நிலைமைகள் உருவாகும் என்கிற காரணத்தாலே, எண்ணிக்கையை திட்டவட்டமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஆதார சங்கங்களிலிருந்து மாநில சங்கம் வரையில் இருக்கிற அமைப்புகளுக்கு எண்ணிக்கை தீர்மானமாக வைத்து, அதற்கு மேல் போகக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் சட்டத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணி 1-28 ஆகிவிட்டது; இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள். ஒரு அறிவிப்பு ஒன்றை அவைக்கு அளிக்க வேண்டும். சீக்கிரத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே நான் ஒருவன் தான் என் கட்சியில் பேசுகிறேன். நாளைக்கு தொடர்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பில்லை பற்றி மட்டும் பேசி இருந்தால் முடித்திருக்கலாம்; மீண்டும் நாளைக்கு வாய்ப்பு என்பது நாளைக்கு வருகிற நிகழ்ச்சி நிரலை பொறுத்துத்தான். எந்த இடையூறுகளும் இன்றி தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள். ஆகவே நேரம் இருந்தால் பார்க்கலாம்.

### 3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) (i) ஷெரீப் நியமனத்திற்கு வகை செய்யும் முத்திரைப் பத்திர (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1983.

(ii) பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிருவாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு, 1983.

(iii) மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1983.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.